

10. 0000 00000

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
Zarząd Główny

BIULETYN
INFORMACYJNY PZF

Rok IX

Warszawa 1985

Nr 4/36

SPIS TREŚCI

	str.
<i>Zbigniew Cieślukowski</i> — Socphilex 85 — Historia Poczty	1
<i>Henryk Białek</i> — Konferencja „Socphilex 85 w Berlinie”	4
<i>Jerzy Parfiniewicz</i> — „Italia 85”	6
<i>Henryk Białek</i> — 54 Kongres FIP w Rzymie	8
Odnaczenia i wyróżnienia w 1985 roku	11
Z ŻYCIA OKRĘGÓW	13
<i>Jerzy Parfiniewicz</i> — Okręg Warszawski PZF 1950—1985	13
<i>Wiktor Gronert</i> — 30-lecie Koła PZF Nr 1	19
<i>Zbigniew Cieślukowski</i> — 25 lat Koła PZF przy MSW	25
<i>Marian Libionka</i> — Refleksje po prelekcji	25
— Pokłosie wystawy filatelistycznej „Turfil 85”	26
— Akademia z okazji Dnia Znaczka	27
— 30-lecie Koła PZF Nr 30 w Żywcu	28
— Olimpiady na znaczkach pocztowych świata	28
— Spotkanie przy świecach	28
Apel Zarządu Koła PZF Nr 48 Okręgu Warszawskiego	29
Z PRAC PREZYDIUM ZG PZF	30
Posiedzenie odbyte dnia 8.12.1985 r.	30
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	31
Ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF z 8.12.1985 r.	32
Uchwała Głównego Sądu Koleżeńskiego PZF	33
Centralny plan wystaw i imprez PZF na 1986 rok	33
Podział datowników okolicznościowych na 1986 rok	35
<i>Józef Kossowski</i> — Nadruki na kopertach pocztowych PRL — symbol Ck i na kartkach pocztowych — symbol Cp	36
<i>Ryszard Szymański</i> — Przedstawiciele ZG PZF na audiencji u Papieża	42
Stan organizacyjny PZF na 31.XII.1985 r.	44

Z okazji Nowego 1986 roku

serdeczne życzenia swoim Czytelnikom

składa REDAKCJA BI PZF

SOCPHILEX'85 — HISTORIA POCZTY

W dniach 4—13.10.1985 roku miała miejsce w Berlinie kolejna Międzynarodowa Wystawa Filatelistyczna państw socjalistycznych „Socphilex'85 — Historia Poczty”, zorganizowana dla uczczenia 40 rocznicy zwycięstwa nad niemieckim faszyzmem i japońskim militarystą, 36 rocznicy proklamowania Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz XI Zjazdu Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec (SED). Protektorat nad wystawą objął wicepremier i minister Poczty i Telekomunikacji Rady Ministrów NRD Rudolph Schulce. Otwarcia wystawy dokonał wiceminister tego resortu Bruno Czerwiński w obecności przedstawicieli władz miasta, Kulturbundu, związków filatelistów Bułgarii, Czechosłowacji, Kuby, Polski, Rumunii, Węgier i ZSRR oraz Prezydenta FIP Ladislava Dwořáčka. Polski Związek Filatelistów reprezentowali: prezes ZG PZF Henryk Białek, krajowy komisarz wystawy Zb. Cieślowski, redaktor naczelny „Filatelisty” J. B. Klima; Ministerstwo Łączności PRL — dyrektor E. Rychcik i naczelnik I. Zielińska.

Wystawę zorganizowano w przestronnych salach wystawowych berlińskiej wieży telewizyjnej, usytuowanej w centrum miasta, co korzystnie wpłynęło na frekwencję zwiedzających. Wystawie towarzyszyły pomysłowe dekoracje sal wystawowych, zwłaszcza rozmieszczone na ścianach fotogramy dawnych rycin i dokumentów pocztowych oraz ustawione na sali stare skrzynki pocztowe i makiety starych pocztowych słupów milowych. Na wystawie czynne było stoisko pocztowe oraz stoisko filatelistyczne.

Była to już czwarta wystawa typu „Socphilex” organizowana w NRD („Socphilex” w 1977 r., „Aero-Socphilex” w 1980 r. i „Junior-Socphilex” w 1983 r.). Wystawa specjalistyczna, na którą zaproszono ekspozyty Historii Poczty — zgodnie z założeniami FIP przewidzianymi dla tego działu filatelistyki. Każdy z zaproszonych związków filatelistów mógł zgłosić na wystawę 10 ekspozycji osób dorosłych, 3 ekspozycje młodzieżowe i dowolną liczbę ekspozycji literatury filatelistycznej. Gospodarze mieli prawo ekspozycjonowania podwójnej liczby ekspozycji osób dorosłych i młodzieżowych.

Organizatorzy przewidzieli dwie klasy wystawowe:

- 1) klasę pozakonkursową dla oficjalnych ekspozycji zarządów pocztowych i ekspozycji członków jury;
- 2) klasę konkursową podzieloną na cztery działy:
 - a) ekspozycje historii poczty od utworzenia państw socjalistycznych;
 - b) pozostałe ekspozycje historii poczty;
 - c) ekspozycje młodzieżowe;
 - d) literatura.

Biorąc pod uwagę specjalistyczny charakter wystawy organizatorzy przygotowali regulamin oceny ekspozycji historii poczty oparty na ostatnim projekcie ogólnego regulaminu oceny ekspozycji na wystawach filatelistycznych FIP, określający jakim warunkom powinien odpowiadać ekspozycja filatelistyczna w dziale „Historia Poczty”. Zaakcentowano w nim, że taki ekspozycja powinien zawierać pochodzące z autentycznego obrotu pocztowego przesyłki, znaki pocztowe i dokumenty przedstawiające różne dziedziny działalności pocztowej. W regulaminie tym podjęto próbę skomasywania i rozszerzenia dotychczasowych propozycji w tym zakresie ustalając, że ekspozycje dopuszczone na wystawę powinny przedstawiać:

- 1) służby pocztowe okresu przednaczkowego;
- 2) rozwój krajowych i międzynarodowych służb pocztowych;
- 3) taryfy pocztowe;
- 4) drogi transportu pocztowego;
- 5) osteplowania przesyłek pocztowych;
- 6) poczty wojskowe: polowe, obłożenia, przesyłki jeńców wojennych i obozów koncentracyjnych;
- 7) poczty morskie;
- 8) przesyłki z katastrof w transporcie pocztowym;
- 9) przesyłki pocztowe okresu epidemii;
- 10) poczty kolejowe;
- 11) przesyłki ocenzone;
- 12) przesyłki urzędowe;
- 13) automatyzację poczty;
- 14) stemple spedycyjne (?) *

Są to najszerze z dotychczasowych propozycji klasyfikacji zbiorów z historii poczty, aczkolwiek w dalszym ciągu zostaje otwarta kwestia rozpracowania poszczególnych działów, zwłaszcza jaka treść mieści się w każdym z nich i jakie miejsce zajmują w nich określone rodzaje znaków i dokumentów pocztowych. Brak takiego sprecyzowania powoduje poważne różnice w podejściu do koncepcji opracowania zbiorów i przygotowania eksponatu na wystawę, co dało się zauważyć na opisywanej wystawie. Mało jest także rozwiązań nowatorskich, a prezentowane eksponaty stanowią często zbiór przesyłek pocztowych, którym autor zbioru nadaje układ mający

Państwo	Liczba ekspon.	MEDALE							
		d. złoty	złoty	d. pozł.	po-złac.	d. srebr.	srebr.	po-srebr.	brązowy
Bułgaria	12	—	1	—	2	2	4	2	1
Czechosłowacja	9	—	3	1	2	1	—	1	1
Kuba	4	—	—	—	—	2	1	—	1
NRD	24	1	3	4	6	5	4	1	—
Polska	10	—	1	2	1	1	4	1	—
Rumunia	4*	—	—	2	—	1	1	—	—
Węgry	10	—	2	4	2	—	1	1	—
ZSRR	9	1	2	3	—	2	1	—	—
Razem:	82	2	12	16	13	14	16	6	3

* Rumunia zgłosiła 10 eksponatów, z których przyjęto cztery.

W grupie literatury

Państwo	Liczba ekspon.	MEDALE							
		d. złoty	złoty	d. pozł.	po-złac.	d. srebr.	srebr.	po-srebr.	brązowy
Bułgaria	2	—	—	—	—	2	—	—	—
NRD	15	—	2	—	2	7	2	2	—
Polska	6	—	—	—	—	5	1	—	—
Rumunia	1	—	—	—	—	1	—	—	—
Węgry	2	—	—	—	2	—	—	—	—
ZSRR	2	—	—	—	—	2	—	—	—
Razem:	28	—	2	—	4	17	3	2	—

*) Tak w regulaminie

sugerować podejście historyczne. Daje się to szczególnie zauważyć przy pocztach lokalnych, zbiorach osteplowań i szlakach pocztowych.

Na wystawie eksponowano w klasie pozakonkursowej 9 eksponatów oficjalnych i 7 eksponatów członków jury, a w klasie konkursowej 73 eksponaty osób dorosłych, 9 eksponatów młodzieży oraz 28 eksponatów literatury.

Eksponaty wystawione w klasie konkursowej uzyskały następujące wyróżnienia:

W klasie oficjalnej nagrodę za najlepszy eksponat przyznano Czechosłowacji. Grand Prix Wystawy otrzymał Jobst Heintze (NRD) za eksponat o reformie walutowej 1948 roku i jej odbiciu na znakach pocztowych.

Wystawcy z Polski uzyskali następujące wyróżnienia:

medal złoty

Lech Popielewski za eksponat „Początki poczty w Toruniu”

medal duży pozłacany

Janusz Zbigniew Piekut za eksponat „Osteplowania prowizoryczne pierwszych dni Polski Ludowej”

Piotr Zaremba za eksponat „Polska poczta w Szczecinie i na Pomorzu”

medal pozłacany

Jerzy Dobrzeński za eksponat „Historia poczty w Warszawie”

medal duży srebrny

Jacek Kapkowski za eksponat „Poczta miejska w Warszawie 1915—1918”

medal srebrny

Franciszek Fedorowicz, Jerzy Maciej Nowak, Stanisław Stojek, Krystyna i Marian Szweminowie.

medal posrebrzany

Sławomir Pilarski.

W grupie literatury medale duże srebrne otrzymali: Zarząd Główny PZF za reprint „Polskiego Filatelisty” z 1894 roku; Zarząd Okręgu PZF w Łodzi za Historyczno-Badawczy Biuletyn Filatelistyczny 1983—1984; Redakcja „Filatelista” 1983—1984; Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Poczty za „Odbudowa poczty i telekomunikacji w Polsce Ludowej”. Medal srebrny otrzymało Muzeum Poczty i Telekomunikacji we Wrocławiu za serię wydawnictw z historii poczty polskiej.

Należy stwierdzić, że polskie eksponaty mogły uzyskać wyższe wyróżnienia, gdyby były staranniej opisane i nie zawierały osteplowań grzecznościowych, co było szczególnie rażące w eksponacie przedstawiającym osteplowania cenzury stanu wojennego.

W skład jury wchodził przedstawiciel wszystkich związków filatelistów biorących udział w wystawie. Honorowym przewodniczącym jury wybrano prezydenta FIP Ladislava Dwořáčka, a przewodnictwo robocze jury powierzono Kurtowi Dungerowi (NRD). Jury pracowało w 2 zespołach, którym przewodniczyli dr László Molnár (Węgry) i dr Vratislav Palkoska (CSRS). W skład każdego zespołu wchodził jurorzy tych związków, których zbiory zespół oceniał. Prezentowali oni eksponaty swoich wystawców i udzielali wyjaśnień. Po omówieniu propozycji zespołów na ogólnym posiedzeniu jury, cały skład jury ocenił eksponaty typowane do wyróżnień powyżej medalu pozłacanego. W wyniku tych prac w kilku przypadkach zmieniono wstępne propozycje.

Jury, oceniając eksponaty, posługiwało się systemem punktowym, ustalając maksymalną liczbę punktów: 35 za opracowanie merytoryczne i znaczenie eksponatu, 35 za wiedzę i badania własne autora eksponatu, 25 za stan i rzadkość walorów, 5 za sposób prezentowania eksponatu.

Jury przywiązywało dużą wagę do opisu materiału znajdującego się w eksponacie, tytułu i planu eksponatu oraz ich zgodności z prezentowanym materiałem, wychwytyjąc wszelkie niezgodności bądź usterki.

Organizatorzy wydali ilustrowany katalog wystawy, zawierający 11 artykułów omawiających różne zagadnienia dotyczące głównie historii poczty niemieckiej. Katalog poprzedzony jest słowem wstępnym protektora wystawy oraz przewodniczącego Związku Filatelistów NRD, omawiającego dotychczasowe wystawy „Socphilex” oraz wydawnictwa pocztowe poświęcone obecnej wystawie.

Z okazji wystawy w NRD wydano 2 znaczki pocztowe drukowane w parce w arkuszach po 100 znaczków (50 parok), 48 znaczków (24 parki) z przywieszkami oraz w zeszytach znaczkowych zawierających 2 arkusiki po 8 znaczków (4 parki), kartę pocztową, nalepkę polecenia, kopertę FDC, czarnodruk parki znaczków pocztowych. Wystawie poświęcono 2 datowniki pocztowe: jeden stosowano w czasie wystawy, drugi na FDC.

Ministerstwo Łączności PRL wydało z okazji wystawy kartkę pocztową z symbolem „Socphilex'85” i napisem okolicznościowym. Urząd PiT Warszawa 1 stosował w dniu 4.10.85 datownik okolicznościowy związany z wystawą „Socphilex'85”.

HENRYK BIAŁEK

KONFERENCJA „SOCPHILEX'85” W BERLINIE

Współpraca międzynarodowa, a w tym wymiana informacji, dzielenie się doświadczeniami, podejmowanie wspólnych działań jest codziennością współczesnego świata. Także zorganizowany ruch filatelistyczny na ziemiach polskich od swego zarania dążył do nawiązania współpracy międzynarodowej. Początkowo działania i osiągnięcia na tym polu były bardzo skromne.

Niewątpliwym sukcesem było przystąpienie na II Kongresie w 1927 roku przedstawicielstwa polskich filatelistów do Międzynarodowej Federacji Filatelistyki i nawiązanie szerszej współpracy z zagranicznymi stowarzyszeniami filatelistycznymi, która została przerwana przez II wojnę światową. Współpracę na forum międzynarodowym po wojnie podjął dopiero Polski Związek Filatelistów, odnawiając członkostwo w FIP z uzyskaniem jednocześnie ciągłości tego członkostwa, które zostało przerwane nie z winy polskich filatelistów.

Kolejny etap w rozwoju współpracy międzynarodowej nastąpił z chwilą przystąpienia naszego Związku do organizowania międzynarodowych wystaw filatelistycznych „Socphilex”. Pierwsza taka wystawa odbyła się w dniach 20–28 lipca 1963 roku w Budapeszcie na Węgrzech. Wystawę oraz jej założenia zgłosiła delegacja polska w 1962 roku na Międzynarodowej Naradzie Kierownictw Związków Filatelistycznych. Od tego czasu współpraca międzynarodowa w ramach związków filatelistycznych KDL przybrała charakter zorganizowany i nadała jej nowe aspekty merytoryczne. Systematycznie odbywają się też konferencje kierownictw związków filatelistów KDL.

W dniu 5 października 1985 roku odbyła się kolejna konferencja kierownictw związków filatelistów KDL, podczas której przedyskutowane zostały następujące problemy:

1. Dokonano przeglądu i oceny współpracy multilateralnej oraz bilateralnej w okresie od ostatniej konferencji we Wrocławiu w 1984 roku. Ocena wypadła pozytywnie dla wszystkich związków. Szczególnie wysoko oceniono wystawę „Socphilex'84” we Wrocławiu, zorganizowaną wspólnie przez Ministerstwo Łączności i Polski Związek Filatelistów.

2. Dokonano szczegółowej analizy kalendarza imprez i wystaw na następne lata. W toku dyskusji uzgodniono i sprecyzowano terminy wielu imprez i wystaw. Odnosnie wystaw bilateralnych zgłoszono propozycje by odbywały się one pod patronatem ambasadora danego kraju. Tak na przykład było z wystawą Polska—Węgry w 1984 roku w Szczecinie. Delegacja polska zgłosiła też wniosek by przy rosnącej liczbie partnerów, zwiększyć dystans między poszczególnymi wystawami bilateralnymi na rzecz podniesienia ich jakości merytorycznej. Wniosek uzyskał poparcie i będzie uwzględniony w kalendarzu zgłaszanych imprez.

3. Wspólnie z redakcjami pism filatelistycznych dokonano oceny ich wpływu na rozwój propagandy znaczków w poszczególnych krajach oraz wskazano na potrzebę szerszej wymiany informacji o ruchu filatelistycznym w poszczególnych krajach. Dużą aktywność w tym zakresie oraz sprecyzowane koncepcje zaprezentował w imieniu PZF redaktor naczelny „Filatelisty” J. B. Klima.

4. Bardzo ważnym punktem obrad była ocena stanu przygotowań do Kongresu FIP w Rzymie. W czasie obrad podkreślano poważny wkład PZF w przygotowanie

przez poszczególne jego komisje problemowe wielu materiałów. Postanowiono, że delegacje związków filatelistów KDL nie będą wносиły uwag do dokumentów przedkładanych Kongresowi przez prezydenta FIP L. Dworacka. Wszystkie uwagi związki mogły wnosić w czasie prac przygotowawczych.

5. Polski Związek Filatelistów zgłosił na Konferencji wniosek by związki filatelistów KDL poparły inicjatywę ustanowienia przez Kongres FIP „Światowego Dnia Filatelistyki”. Podobne „Dni” ustanowiło wiele organizacji międzynarodowych. Ustalono, że wniosek Polski będzie na 54 Kongresie FIP propagowany kuluarowo oraz zgłoszony będzie w „sprawach różnych” w celu umieszczenia go w porządku obrad następnego 55 Kongresu FIP w Sztokholmie.

6. W końcowej części obrad uczestnicy Konferencji, na wniosek delegacji Związku Filatelistów NRD przy Kulturbundzie, podjęli decyzję o wzięciu udziału w opracowaniu monograficznym pod roboczym tytułem „Historia poczty na wystawach „Socphilex”. W opracowaniu tym będą uwzględnione następujące główne działy:

- historia poczty w filatelistyce: opisanie jej treści i tematyki, reguły opracowania w świetle dotychczasowych doświadczeń i jej rola w rozwoju filatelistyki;
- pocztowo-historyczne możliwości opracowywania i rozwoju poszczególnych ekspozycji wystawowych;

- historia poczty w świetle badań filatelistycznych oraz wykaz publikacji na ten temat ogłoszonych w poszczególnych krajach uczestniczących w opracowaniu.

Z ramienia PZF do współpracy zgłoszono Kolegę mgra Zbigniewa Cieślakowskiego — przewodniczącego Komisji Historii Poczty i Filatelistyki ZG PZF. Monografia, według zapowiedzi gospodarzy, ukaże się w NRD w 1987 roku i będzie cennym opracowaniem szkoleniowymi dla tego działu filatelistyki.

Na zakończenie kilka uwag do problemu podnoszonego przez niektórych działaczy terenowych. Co nam — jako Związkowi — daje współpraca międzynarodowa? Patrząc partykularnie widzą oni tylko ponoszone koszty organizowanych wspólnie wystaw, konferencji, wysyłanych na wystawy ekspozycji itp. Co to obchodzi na przykład jakieś Koło PZF? Jest to sprawa tylko aktywu uczestniczącego w tej współpracy. Czy takie stanowisko jest słuszne? Otóż stwierdzenia takie są bardzo subiektywne i wynikają prawdopodobnie z niedoceniań możliwości, jakie daje taka współpraca w rozwoju filatelistyki danego kraju. Z doświadczeń filatelistyki międzynarodowej Polski Związek Filatelistów korzysta szeroko. Ale moralnym obowiązkiem jest również dzielenie się własnymi doświadczeniami i pomaganie innym. Do głównych korzyści wynikających ze współpracy międzynarodowej można zaliczyć:

- promocje bardzo wielu ekspozycji wystawowych z „zaścianka” Koła, Oddziału, Okręgu na forum międzynarodowe w postaci wystaw bilateralnych, międzynarodowych wielostronnych, a na światowych pod patronatem FIP kończąc. Bez tej współpracy dziesiątki ekspozycji naszych wystawców nigdy nie miałyby możliwości popularyzować i reprezentować Polski na forum międzynarodowym;

- wymianę doświadczeń — jak rozwijać poszczególne działy filatelistyki. Na przykład opracowania o filatelistyce tematycznej, filatelistyce tradycyjnej, historii poczty, aerofilatelistyce, całostkach pocztowych itp. nigdy by się nie zrodziły bez kontaktów międzynarodowych, bez wymiany myśli filatelistycznej;

- popularyzowanie filatelistyki i przygotowanie filatelistyczne młodzieży. Polski Związek Filatelistów wypracował u siebie metodykę działania, którą podzielił się z innymi związkami. Efektem takiej postawy PZF jest organizowanie konkursów międzynarodowych nie tylko przez związki filatelistów KDL. Na przykład w 1985 roku na konkursie międzynarodowym w Holandii polscy uczestnicy zajęli II miejsce, przynosząc zaszczyt naszej filatelistyce. W wyniku tej współpracy od kilku lat koledzy z Bułgarii zapraszają na dwutygodniowy bezpłatny obóz 10 naszych wyróżniających się uczestników młodzieżowych. To też wymiar współpracy międzynarodowej;

- popularyzowanie polskich znaczków, co pobudza wymianę indywidualną. Bez tej promocji znaczków kto by chciał prowadzić z nami wymianę;

- współpracę nie tylko na szczeblu centralnym lecz prawie wszystkich okręgów PZF z odpowiednimi ogniwami organizacyjnymi w krajach socjalistycznych, a niektóre — jak na przykład Kraków i Poznań — z krajami zachodnimi. Obserwujemy korzystne zjawisko międzynarodowej współpracy między kołami filatelistów. Popieramy tę współpracę, promując ją właśnie na konferencjach kierownictw związków filatelistów. Trzeba podkreślić, że współpracę podejmują koła z inicjatywą, które mają coś do zaoferowania, koła, które legitymują się działalnością w pełni realizującą Statut PZF, stosując ciekawe formy życia filatelistycznego;

— możliwość obejrzenia eksponatów prezentowanych na wystawach przez naszych kolegów z zagranicy oraz spotkań z nimi, wymiany poglądów na tematy związane z rozwojem filatelistyki. Spotkania te znajdują swoje odbicie na łamach czasopism filatelistycznych, bowiem uczestniczą w nich także redaktorzy tych pism. Merytoryczne treści i wysoki poziom publikacji zamieszczanych na łamach naszego „Filatelisty” są przyjmowane z ogromnym uznaniem przez kolegów z zagranicy. Bardzo dobrą opinię uzyskują także zamieszczane reportaże z wystaw i imprez, wywiady środowiskowe w kołach, okręgach itp. Z tych doświadczeń zaczynają korzystać redaktorzy pism filatelistycznych w krajach z nami współpracujących.

Tych wzajemnych korzyści dla naszego ruchu filatelistycznego można by wymienić o wiele więcej. Czy one w pełni zadowalają, czy wszystko już osiągnęliśmy? Na pewno nie. Na pewno jest jeszcze przed nami długa droga na tym odcinku działania.

JERZY PARFINIEWICZ

ITALIA '85

Światowa Wystawa Filatelistyczna „Italia'85” była pierwszą wystawą tego rodzaju, którą mogłem obserwować i żyć jej sprawami. Dlatego nie mogę stwierdzić, czy była ona lepsza czy gorsza od innych. W każdym razie, opierając się na opiniach zagranicznych działaczy filatelistycznych, którzy na wystawiennictwie „zęby zjedli” stwierdzam, że w wypowiedziach przewijała się często tęsknota za ŚWF „Polska'73” w Poznaniu. Że świetnie zorganizowana, dała gościom zagranicznym maksimum zadowolenia, była dopracowana w każdym szczególe. Tę opinię filatelistów zagranicznych podzielili również pozostali członkowie delegacji PZF: kol. kol. Jan Ryblewski — juror i Jan Witkowski — wiceprezydent AIJP.

Światowa Wystawa Filatelistyczna „Italia'85” była czynna w Rzymie od 25 października do 3 listopada 1985 roku. Usytuowano ją w salach wystawowych ogromnego gmachu Centro Internazionale di Roma przy via Aurelia 419, ulicy łączącej centrum Rzymu z lotniskiem Fiumicino. Tu również w hotelu „Ergife”, skrzydle CIR, zakwaterowani zostali komisarze, wystawcy, jurorzy i goście. Tu także mieściły się biura Komitetu Organizacyjnego Wystawy. Czuliśmy się jak na wygnaniu. Do najbliższego zabytku centrum Rzymu — Watykanu było około 50 minut drogi piechotą. Nie krócej trwała podróż autobusem, do którego trzeba było iść 15 minut, a potem czekać i przepychać się w nieustannych „korkach”.

Wystawę zlokalizowano na czterech piętach. Było to uciążliwe nie tylko dla organizatorów, obsługi, lecz także dla zwiedzających. Na powierzchni ponad 30 tys. m² rozmieszczono eksponaty z całego świata. Było ich 813, pogrupowanych w klasy:

- filatelistyka tradycyjna — 193 eksponaty;
- historia poczty — 172 eksponaty;
- filatelistyka tematyczna — 109 eksponatów;
- aerofila — 62 eksponaty;
- młodzieżowe — 61 eksponatów;
- całostki — 26 eksponatów;
- maximafila — 19 eksponatów;
- literatura — 171 eksponatów;
- klasa honorowa — 20 eksponatów.

24 października odbyła się konferencja prasowa. Olbrzymia sala „Roma” wypełniła się do ostatniego miejsca gośćmi. W ogóle trzeba tu zaznaczyć, że ta wystawa była w Rzymie sensacją. Miasto oblepione afiszami, nad ulicami kolorowe transparenty. Artykuły w prasie, tłumy zwiedzających.

25 października nastąpiło otwarcie wystawy. Na uroczystość przybyli: prezydent Republiki Francesco Cossiga, minister Poczty i Telekomunikacji Antonio Gava, syndyk Rzymu Pier Luigi Severi oraz prezydent FIP Ladislav Dvořák, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Wystawy Enrico Veschi, przewodniczący związków filatelistycznych Włoch Beppe Ermentini. W otwarciu wzięli też udział ambasadorzy państw uczestniczących w wystawie. Nasza delegacja miała zaszczyt rozmawiać z ambasadorem PRL ob. Wiejaczem. Ceremonii otwarcia towarzyszyła grająca przez cały

dzień orkiestra Ministerstwa Poczty. Wieczorami nad wystawą krążył sterowiec, wyświetlający na swych bocznych powierzchniach kolorowe reklamy wystawy.

Związek nasz zgłosił na wystawę 10 eksponatów wystawców dorosłych, 5 młodzieżowych i 2 pozycje literatury. Organizatorzy przyjęli tylko 4 eksponaty wystawców dorosłych, 1 młodzieżowy i 2 pozycje literatury, zawiadamiając komisarza o swojej decyzji dopiero w ostatniej chwili i to po kilku monitach. Wywołało to trochę goryczy u wystawców, którzy do ostatniej chwili szykowali swoje eksponaty na wystawę.

Wybór eksponatów przez organizatorów budził też zastrzeżenia, gdyż wybierali oni tylko te eksponaty, które były już wysoko wyróżnione na innych wystawach światowych. W ten sposób odcięto start nowym eksponatom, często o wiele lepszym od wybranych.

Na tle innych państw nie wypadliśmy źle. Oto zdobyte przez polskich wystawców wyróżnienia:

- medal złoty uzyskał St. Doliński za eksponat „Polska Nr 1”;
- medal duży połączony z nagrodą — J. Adamczyk za eksponat „Królestwo Polskie i wolne miasto Kraków”;
- medal połączony — L. Plewka za eksponat „Loty zeppelinowe”;
- medal duży połączony — J. Witkowski za eksponat „Wystawy filatelistyczne”;
- medal połączony — Historyczno-Badawczy Biuletyn Filatelistyczny (Łódź);
- medal brązowy — B. Kowalska za eksponat „Człowiek i jego praca” (młodzieżowy).

Najwyższe wyróżnienia wystawy otrzymali:

- Grand Prix FIP wraz z medalem dużym złotym i gratulacjami — „Fantasos” za eksponat „Toskania”;
- Grand Prix krajowy z medalem dużym złotym i nagrodą specjalną — G. Barcella za eksponat „Parma”;
- Grand Prix międzynarodowe z medalem dużym złotym — M. Mizuhara za eksponat „Stare Chiny”.

Pod adresem eksponatów polskich jurorzy zgłaszali następujące zastrzeżenia: dwa eksponaty opisane tylko po polsku, dwa — już opatrzone na wielu wystawach, do tego bez widocznych uzupełnień, przeróbek, nowego materiału itp. W jednym eksponacie za dużo opisów, w eksponacie młodzieżowym za mało dokumentacji.

Z okazji Światowej Wystawy Filatelistycznej „Italia'85” ukazały się następujące wydawnictwa: arkusik złożony z 9 znaczków o nominale 300 lirów każdy; bloczek składający się z 5 znaczków po 500 lirów a przedstawiających pierwsze znaczki Szwajcarii, Chin, USA, Australii i Mauritiusa; bloczek przedstawiający pierwsze znaczki Sycylii i Anglii. Cena tego bloczka — 400 lirów. Znaczki: w 1984 roku 2 znaczki propagujące wystawę oraz 3 znaczki po 550 lirów (sztuka etruska); w 1985 roku 3 znaczki po 600 lirów (sztuka odrodzenia), 3 znaczki po 250 lirów (sztuka Baroku). Całości: 1 aerogram, 1 koperta, 2 karty pocztowe. Stemple: FDC, Światowa Wystawa Filatelistyczna „Italia'85”, Dzień ONZ, Dzień UPU, Dzień Młodych Filatelistów, Dzień Kupców Filatelistycznych, Spotkanie zbieraczy całostek, Spotkanie Maximafili, Dzień Kultury Filatelistycznej, Dzień Filatelistyki, Spotkanie Zbieraczy Historii Poczty, Palmares, Aerofilatelia, Dzień Prasy Filatelistycznej, Spotkanie Filatelistów Tematyków, Dzień Sił Zbrojnych, Spotkanie Zbieraczy Militariów, 54 Kongres FIP. W Dniu Sił Zbrojnych miał miejsce przewóz poczty śmigłowcem.

Na terenie wystawy zlokalizowana była drukarnia, w której drukowano codziennie gazetę wystawy na kredowym papierze, w kolorach, z rysunkami i fotografiami.

Działały cztery urzędy pocztowe (jeden urządzony na wzór urzędu z XVIII w.), sprzedające bloczki i arkusiki wystawy. Stosowano w nich również stemple okolicznościowe. Niestety, po zwykłe znaczki do korespondencji trzeba było biegać do stoiska handlowego hotelu.

Mimo dużej odległości od centrum Rzymu, wystawa cieszyła się dużą popularnością. Już na godzinę przed otwarciem wystawy przy kasach gromadziły się duże grupy ludzi. Pod koniec wystawy wyprzedano też wszystkie wydawnictwa wystawy.

W czasie wystawy miały miejsce spotkania organizowane przez gospodarzy przyszłych wystaw: Stockholmia, Ameripex i inne.

Gospodarze zorganizowali dla gości audycję u Papieża.

54 KONGRES FIP W RZYMIE

Kilka uwag wstępnych o Kongresach FIP

Podczas trwania światowych wystaw filatelistycznych pod patronatem FIP z reguły jako jednym z najważniejszych wydarzeń im towarzyszących są Kongresy Międzynarodowej Federacji Filatelistyki (FIP).

Wracając do historii tej organizacji należy przypomnieć, że po przeprowadzeniu niezbędnych konsultacji i prac przygotowawczych w latach 1924 (Haga) i 1925 (Paryż) przygotowano projekt statutu przyszłej Federacji. W dniach 18—19 czerwca 1926 roku w Paryżu odbył się pierwszy Kongres założycielski FIP (Federation Internationale de Philatelie) z udziałem przedstawicieli Austrii, Belgii, Czechosłowacji, Francji, Holandii, Niemiec i Szwajcarii. Pierwszym prezydentem FIP wybrano p. Bigwooda z Belgii. Na następnym, drugim Kongresie w 1927 roku w Strasburgu przyjęto w poczet członków Polskę.

Kongresy odbywają się co roku (z wyjątkiem lat II wojny światowej) i dotychczas było ich 54. Polska była organizatorem 29 Kongresu w Warszawie w 1960 roku z okazji Światowej Wystawy Filatelistycznej „Polska'60”, zorganizowanej dla uczczenia 100 rocznicy ukazania się pierwszego polskiego znaczka w Królestwie Kongresowym w 1860 roku. Sądzę, że przy okazji trzeciej organizowanej w naszym kraju SWF „Polska'93” dla uczczenia 100 rocznicy zorganizowanego ruchu filatelistycznego w Polsce, zaprosimy przedstawicieli światowej filatelistyki na kolejny Kongres FIP.

Międzynarodowa Federacja Filatelistyki poprzez swoje Kongresy prowadzi do integracji międzynarodowej społeczności filatelistycznej, inicjuje przyjacielskie stosunki między filatelistami całego świata w celu utrwalenia pokoju i przyjaźni między narodami. FIP popiera inicjatywy swoich członków służące rozwojowi filatelistyki. Na przykład FIP bardzo wysoko ocenił inicjatywę Polski w pracy z młodzieżą filatelistyczną i upowszechnił je wśród innych związków krajowych.

Na kolejnych Kongresach FIP są wypracowywane zasady dla poszczególnych działów filatelistyki oraz regulaminy oceny eksponatów na wystawach. Także tam ustala się zasady i regulaminy wystaw filatelistycznych, które stanowią wzór dla związków krajowych.

Jednym z ważniejszych zadań każdego Kongresu jest wytyczenie programów rozwoju filatelistyki i przyjmowanie założeń na organizowanie światowych wystaw filatelistycznych oraz udzielanie im patronatu, auspicji lub poparcia FIP. Jest to uzależnione od rangi wystawy, jej wielkości i jakości, co stwierdzają koordynatorzy FIP mianowani przez Zarząd (9 osobowy) po wysłuchaniu informacji organizatorów i zapoznaniu się z przygotowaną dokumentacją danej wystawy.

Także FIP, za pośrednictwem Zarządu, czuwa nad właściwym doбором jury dla wystaw, które uzyskały patronat lub auspicje. W tym celu Zarząd FIP prowadzi specjalną listę jurorów, na którą, na wniosek związków krajowych, są wpisywani najwybitniejsi znawcy filatelistyki w skali międzynarodowej, którzy są ekspertami i badaczami, legitymują się odpowiednimi publikacjami fachowymi z klasy wystawowej, w której uchodzą za znawców, legitymują się sędziowaniem na wystawach narodowych (np. Ogólnopolskie) lub międzynarodowych (np. „Socphilex”), byli aspirantami przynajmniej na wystawie pod auspicjami FIP. Z Polski na tej liście znajduje się 7 jurorów: F. Bura, T. Hampel, W. Michałowski, J. Ryblewski, M. Szwemin, Z. Wiatrowski, J. Witkowski. Inne związki z KDL mają na tej liście: Bułgaria — 1, CSRS — 2, NRD — 1, Węgry — 3, Rumunia — 2 i ZSRR — 2.

Odrębnym problemem jest wykorzystanie tych jurorów przez organizatorów światowych wystaw. Obserwacja praktyki wykazuje, że są dwa główne czynniki, które mają wpływ na powoływanie jurorów z poszczególnych krajów. Są to:

- częstotliwość organizowania światowych wystaw filatelistycznych przez dany związek filatelistów. Wiąże się to z tym, że organizator zbliżającej się SWF będzie uwzględniać zasadę wzajemności. Po prostu im bliżej będzie rok 1993 (SWF „Polska'93”), tym częściej będzie PZF proszony o skierowanie jurorów na światowe wystawy organizowane przed tą datą;
- zasobność danego związku, wyrażająca się w posiadaniu wielu wartościowych eksponatów wystawowych oraz środków finansowych (w naszym przypadku walut wymienialnych) na ośłacenie kosztów ich ekspozycji.

Na poparcie tych czynników można wymienić na przykład RFN, która eksponuje przeciętnie około 30—50 kolekcji, USA — 30—50, Wielka Brytania — 30—40, Szwajcaria około 40, Włochy, Japonia, Brazylia, Argentyna i Portugalia — po około 20—30. Natomiast Bułgaria, CSRS, Kanada, Francja, Norwegia, Szwecja są organizatorami wystaw co 10 lat. Stan taki stwarza wyraźne preferencje dla zasady wzajemności przy kompletowaniu składu jury, a także przyjmowaniu kolekcji do ekspozycji.

53 Kongres w Madrycie

Kongres w Hiszpanii zasługuje na kilka o nim zdań z uwagi na jego rolę w życiu FIP. W czasie obrad, które trwały 7 i 8 maja 1984 roku dokonano wyboru nowych władz Federacji oraz poddano wszechstronnej dyskusji projekty regulaminów oceny eksponatów w poszczególnych klasach wystawowych FIP.

Nawiązując do wyboru Zarządu FIP trzeba podkreślić, że prawie na każdym kongresie przyjmuje się do Federacji 1—3 nowe związki krajowe i to z terenu Azji, Ameryki Południowej oraz Afryki. O ile jeszcze na 47 Kongresie FIP w Pradze Federacja liczyła 49 członków, głównie z kręgu Europy oraz Ameryki Północnej i Środkowej, a z kontynentu azjatyckiego członkami były tylko Indie, Japonia, Iran, Irak i Mongolia, to obecnie Federacja liczy 66 członków (przed 54 Kongresem było 62). Są również prowadzone pertraktacje z dalszymi kandydatami. Sytuacja taka w sposób zdecydowany wpływa na układ sił w obrębie FIP. Do głosu dochodzą nowe kontynenty, ograniczając wyraźnie prymat Europy. Ma to swoje odbicie właśnie w składzie wybranego Zarządu FIP.

Prezydentem FIP został wybrany na kolejną czteroletnią kadencję Ladislav Dwořáček z Czechosłowacji (Europa), wiceprezydentami zostali: De Voss z USA (Ameryka Północna), Lindberg ze Szwecji (Europa), Jatia z Indii (Azja). Członkami Zarządu wybrano: Buttini z Argentyny (Ameryka Południowa), Dahinden (Europa), Gouren (Europa), Koh Seow Chuan (Azja) oraz Angel Sanchez Arevalo Sauz (Europa). Z tego wyraźnie widać, że w skład 9-osobowego Zarządu weszli czterej przedstawiciele innych kontynentów. Przy dotychczasowym rozwoju filatelistyki na świecie można przewidywać, że podczas nowych wyborów Zarządu w 1991 roku Europa może utracić prymat we władzach FIP na rzecz innych kontynentów.

Na 53 Kongresie zatwierdzono także dziewięć przewodniczących komisji problemowych FIP. Są to Komisje: Aerofilatelistyki, Ekspertów i Zwalczenia Falszerstw, Całostek, Młodzieżowa, Literatury, Maximafila, Historii Poczty, Tematyczna i Filatelistyki Tradycyjnej. Nadmienić należy, że ZG PZF w ostatnich dwóch (XII i XIII) kadencjach, korzystając z doświadczeń FIP, powołał do życia odpowiedniki wszystkich komisji fipowskich. Pierwsze efekty pracy tych komisji są już dostrzegane w działalności Związku. Kolejnym etapem jest powoływanie takich komisji w tych Okręgach PZF, gdzie zaistnieją odpowiednie warunki, a przede wszystkim zgromadzi się odpowiedni zespół kolegów o wysokich kwalifikacjach merytorycznych. Można też zauważyć, że FIP nie posiada takich komisji jak Wystaw, Sędziów Konkursowych i Organizacyjnej. Otóż problemy te uważane są za typowo organizacyjne, którymi zajmują się poszczególni członkowie Zarządu. Na przykład wystawami — Jatia, sędziami konkursowymi — De Voss, sprawami organizacyjnymi — Dwořáček itd.

Również na tym Kongresie FIP utworzył fundację dla rozwoju filatelistyki, publikacji i prac badawczych. Jest to nowa instytucja z dużą przyszłością, jednak obecnie przedwcześnie byłoby oceniać, jaką rolę spełni na forum międzynarodowej filatelistyki.

Podstawowe ustalenia 54 Kongresu FIP w Rzymie

Kongres odbywał się 4 i 5 listopada 1985 roku w Centrum Pocztowym Włoch w Wielkiej Sali Kongresowej. Na sali zgromadziło się ponad 150 delegatów, przewodniczących komisji FIP, międzynarodowych organizacji: dziennikarzy (AIJP), filatelistyki lotniczej (FISA), kupców filatelistycznych (NIEP), wydawców katalogów (ASKAT) i in. oraz oficjalnych przedstawicieli.

Otwarcia Kongresu tradycyjnie dokonał Prezydent Federacji Ladislav Dwořáček. Oceniał również działalność Federacji za ostatni rok oraz przedstawił główne cele programowe Kongresu. Następnie zabierali głos oficjalni przedstawiciele. Przedsta-

wiciel Światowego Związku Pocztowego (UPU) stwierdził, że poczty prowadzą umiarkowaną politykę emisyjną i unikają konfliktów. Popularyzują kulturę, historię, sztukę itp., co ma swoje odbicie w eksponatach wystawowych.

W części roboczej Kongresu, która była kontynuacją obrad z 1984 roku w Madrycie, poszczególne komisje przedłożyły informacje o swych pracach oraz opinie o przygotowanych regulaminach oceny eksponatów w poszczególnych klasach wystawowych. Nasz Związek brał udział w pracach nad przygotowaniem regulaminów, przysyłając do Zarządu FIP własne projekty, propozycje uregulowań i opinie. Część z nich znalazła swe miejsce w projektach przedstawionych Kongresowi.

Następnie odbyła się dyskusja generalna nad projektami dokumentów i po wniesieniu nielicznych poprawek Kongres zatwierdził projekty regulaminów, zlecając Zarządowi sprecyzowanie ostatecznych tekstów i ogłoszenie ich w 1986 roku. Należy stwierdzić, że w wielu regulaminach można dostrzec nową myśl filatelistyczną, wychodzącą naprzeciw tendencjom i kierunkom rozwoju nowych form kolekcjonowania znaczków pocztowych.

Zarząd FIP wystąpił z wnioskiem podwyższenia składek członkowskich o 50%. Propozycja wywołała długą i ożywioną dyskusję. Wielu dyskutantów, i to z krajów bogatych, prowadziło uporczywą dyskusję, często w tonie polemicznym, zgłaszając propozycje, które niczego nie rozwiązywały ze względu na wzajemne sprzeczności. Próbowano łączyć problem składek z polityką emisyjną, naruszając tym samym suwerenność poszczególnych krajów. Proponowano ustalenie list restrykcyjnych dla niesummiennych emitentów itp. Inni zgłaszali zastrzeżenia, że mają mało członków, na przykład Nowa Zelandia — 5.000 członków, i w związku z tym będzie im trudno wywiązać się z obowiązku płacenia składek. W końcu Kongres, zmęczony bezowocnymi dyskusjami, ustalił podwyżkę składek o 50%, ustalając minimum 500 szwajcarskich funtów rocznie. Również o 50% wzrosła opłata za patronat dla światowych wystaw.

Kongres przyjął także kolejnych czterech nowych członków: 63 — Nepal (6.600 członków), 64 — Filipiny (4.000 członków), 65 — Hong Kong (około 4.000 członków) i 66 — San Marino — około 2.000 członków zrzeszonych w pięciu klubach.

Jak zwykle wiele emocji wywołał plan wystaw światowych. Zapoznano się ze stanem przygotowania wystaw „Ameripex'86”, „Stockholmia'86”, „Capex'87”, „Istanbul'87” i „Hafnia'87”. Po wysłuchaniu rekomendacji związków krajowych i informacji komitetów organizacyjnych, Kongres udzielił patronatu FIP dla wystaw: „Juvalux'88” (młodzieżowa w Luksemburgu), „Finlandia'88”, „Sydney'88” i „Praha'88”, a dla wystawy światowej „Korea'88” przyznano auspicje FIP.

Do kalendarza zgłoszeń i po umieszczeniu w planach FIP, następujące związki krajowe przygotowują organizacyjnie i merytorycznie światowe wystawy filatelistyczne, dla których będą się ubiegać o patronat lub auspicje Federacji:

- 1989 rok — „Brasilia'89” (tematyczna), „Chile'89”, „Indie'89”, „Philaserdika'89” (Bułgaria), „Philexfrance'89” (Francja), „RFN'89” (literatury filatelistycznej);
- 1990 rok — „Nowa Zelandia'90”, „RFN'90” (młodzieżowa);
- 1991 rok — „Philatokio'91”;
- 1992 rok — „Urugwaj'92”, „Espania'92”;
- 1993 rok — „Polska'93”;
- 1994 rok — „Mladost'94” (Bułgaria, młodzieżowa);
- 1995 rok — ...
- 1996 rok — „Grecja'96”.

Ponadto już sygnalizowano organizację ŚWF „Wipa'2000” w Austrii.

Z powyższego rejestru wynika, że plany organizatorów są ambitne i coraz trudniej dostać się do grona organizatorów światowych wystaw filatelistycznych. Rośnie także konkurencja między związkami i pocztami w zakresie promocji wystaw przez nich organizowanych. Rozsyłane są liczne prospekty i foldery z 3—4-letnim wyprzedzeniem wydaje się specjalne znaczki pocztowe, stosuje datowniki okolicznościowe reklamujące wystawę oraz stosuje się wiele innych zabiegów, a wszystko to wydawane jest na bardzo wysokim poziomie poligraficznym. Sygnalizuję o tym, bowiem już w najbliższych latach nasz Związek i Ministerstwo Łączności będą zmuszone do podjęcia na szeroką skalę i na wysokim poziomie jakościowym działań promocyjnych dla ŚWF „Polska'93”. Jeżeli nie pozyskamy pozytywnej opinii Kongresu i nie otrzymamy patronatu FIP dla wystawy, to całe przedsięwzięcie skończy się małą wystawą międzynarodową.

Zamiast zakończenia

Każdy Kongres ma swoją specyfikę, swoje wielkie podniosłe momenty, ale także i małe dramaty, a nawet momenty z kręgu żartu. Sytuacje te wynikają z okoliczności, że w FIP są zrzeszone związki krajowe wywodzące się z różnych kręgów kulturowych, o różnych tradycjach historycznych oraz specyficznych warunkach powstawania i rozwoju ruchu filatelistycznego. Każdy związek, nawet ten najmniejszy, z około 1000 filatelistów, ma równe prawa ze związkami liczącymi kilkaset tysięcy członków, bądź związkami, które są bogate i do kasy FIP wnoszą poważne kwoty. Kongresy odbywają się w różnych warunkach lokalowych i technicznych, są różnie obsługiwane przez organizatorów. Także na tym forum międzynarodowym odbywa się popularyzacja emisji poszczególnych krajów, a szczególnie taką okazję wykorzystuje zarząd pocztowy kraju — organizatora. „Rekord” w tym przedmiocie pobili gospodarze włoscy, którzy delegacjom nie wręczyli w ramach propagandy ani jednego znaczka Italii. Jak to zostało przyjęte przez delegatów Kongresu, nie ma potrzeby komentować.

Interesującym dysonansem był zgłoszony ad hoc przez związek Boliwii protest, że z ich kraju od dłuższego czasu nie powołano ani jednego jurora na światową wystawę filatelistyczną. I nic by w tym nie było nadzwyczajnego, gdyby nie fakt, że po rozdaniu na piśmie protestu, delegacja po prostu wyjechała. Gdy doszło do rozpatrywania wniosku to wywołano autorów, których już nie było na sali obrad. Sprawa zakończyła się kategorycznym odrzuceniem wniosku i ogólnym śmiechem. Wypływa stąd wniosek, że w obradach należy uczestniczyć przez cały czas i nie wskazane jest zgłaszanie wniosków w sprawach, które są w kompetencji innych organów FIP. Kongres niechętnie na ogół ustosunkowuje się do spraw uprzednio nie uzgodnionych.

Zajęcie uwagi Czytelników tymi drobnymi sprawami ma na celu wykazanie, że na każdym gremium międzynarodowym jest niezwykle trudno przedłożyć problem, który by wszystkich zainteresował i który by chciano przedyskutować i przyjąć. Także nie omija to międzynarodowej społeczności filatelistycznej.

ODZNACZENIA I WYRÓŻNIENIA W 1985 ROKU

W uznaniu społecznego wkładu pracy, osobistego zaangażowania, popularyzacji ideowych wartości polskich znaków pocztowych, działalności na rzecz rozwoju młodzieżowego ruchu filatelistycznego oraz upowszechniania zainteresowań kolekcjonerskich — na wniosek Zarządu Głównego PZF niżej wymienieni członkowie Związku zostali odznaczeni (wyróżnieni):

A. Uchwałą Rady Państwa:

- a) Złotym Krzyżem Zasługi — Władysław Farbotko (O/Łódź);
- c) Srebrnym Krzyżem Zasługi — Jerzy Kozłowski (O/Warszawa);
- c) Medalem 40-lecia Polski Ludowej — Tadeusz Hampel (O/Łódź); Władysław Hornik (O/Bielsko-Biała); Jerzy Parfiniewicz (O/Warszawa) i Józef Szydło (O/Katowice).

B. Uchwałą Prezydium Zarządu Głównego Ligi Obrony Kraju:

- a) złotym medalem „Za Zasługi dla Ligi Obrony Kraju” — Zbigniew Cieślukowski (O/Warszawa); Zygmunt Kałamaga (O/Wrocław), Andrzej Kopczyński i Ryszard Szymański (O/Warszawa);
- b) srebrnym medalem „Za Zasługi dla Ligi Obrony Kraju” — Lucjan Adamczyk, Zygmunt Baranowski i Marian Chabowski (O/Warszawa); Ludwik Malendowicz (O/Poznań); Marian Nowak (O/Katowice); Jerzy Parfiniewicz (O/Warszawa); Witold Szepietowski (O/Wrocław); Józef Szydło (O/Katowice); Jan Świątłoch (O/Wrocław); Zygmunt Woźniak (O/Kielce); Zbigniew Zieliński (O/Warszawa);
- c) brązowym medalem „Za Zasługi dla Ligi Obrony Kraju” — Bogdan Balcero-wicz (O/Katowice); Władysław Farbotko (O/Łódź); Stefan Falkowski (O/Warszawa); Adolf Halama (O/Bielsko-Biała); Antoni Kurczyński i Stanisław Melion

- (O/Warszawa); Zbigniew Paczkowski (O/Toruń); Kazimierz Paśko i Zygmunt Szkotak (O/Katowice); Tadeusz Witkowski (O/Warszawa);
- d) złotą odznaką „Zasłużony działacz Ligi Obrony Kraju” — Stanisław Gawron (O/Rzeszów); Kazimierz Jagowdzik (O/Lublin); Jerzy Klima (O/Warszawa); Stanisław Krzywicki (O/Szczecin); Stanisław Sadowski (O/Łódź); Lucjan Skrobot i Karol Strug (O/Kielce); Lucjan Węgrzyn (O/Gdańsk); Walter Zagóra (O/Katowice); Irena Zielińska (O/Warszawa) oraz Ob. Eugeniusz Rychcik — Dyrektor Departamentu Służby Pocztowej w Ministerstwie Łączności;
- e) medalem „40-lecia Ligi Obrony Kraju” — Henryk Białek (O/Warszawa).
- C. Decyzją Ministra Łączności:
- a) złotą odznaką „Zasłużony Pracownik Łączności” — Aleksander Bobecki (O/Rzeszów); Tadeusz Gallos i Adolf Halama (O/Bielsko-Biała); Jerzy Klima (O/Warszawa); Józef Kobos (O/Gdańsk); Janusz Koput (O/Lublin); Franciszek Korbel (O/Kielce); Marian Libionka (O/Bielsko-Biała); Wiesław Nachciński (O/Warszawa); Zbigniew Paczkowski (O/Toruń); Sobiesław Piontek (O/Zielona Góra); Witold Szepietowski i Jan Światłoch (O/Wrocław); Bohdan Wołkowski i Zygmunt Wóźniak (O/Kielce);
- b) srebrną odznaką „Zasłużony Pracownik Łączności” — Alojzy Burczyk (O/Katowice); Jerzy Charytonowicz (O/Warszawa); Zenon Erdman (O/Bydgoszcz); Janusz Flisowski (O/Kraków); Jerzy Gruszczyński (O/Warszawa); Aleksander Hołyś (O/Zielona Góra); Kazimierz Kowolik (O/Katowice); Zbigniew Kruszczyński (O/Bydgoszcz); Ludwik Loryński (O/Toruń); Marian Orłowski (prac. biura ZG PZF); Henryk Paśkiewicz i Stanisław Pobudejski (O/Warszawa); Lesław Schmutz (O/Rzeszów); Józef Skrobot (O/Kielce); Władysław Sołowjew (O/Katowice); Ludwik Szenborn (O/Rzeszów); Marian Szwemin (O/Katowice); Marian Wałek (O/Olsztyn); Edward Zdrojewski (O/Kraków); Józef Zieliński (O/Toruń);
- c) brązową odznaką „Zasłużony Pracownik Łączności” — Marian Arceusz (O/Warszawa); Klemens Hejmowski (O/Gdańsk); Narcyz Janowicz (O/Poznań); Bolesław Mikołajczyk (O/Tarnów); Tadeusz Molenda (O/Łódź); Stanisław Nowak (O/Kraków); Stanisław Piazdecki (O/Kielce); Tadeusz Prokopik (O/Toruń); Wiesław Rubik (O/Katowice); Jan Szuba (O/Gdańsk); Marian Świniarski (O/Rzeszów); Jerzy Turek (O/Kielce); Józef Wielkopolan (O/Gdańsk).

(AK)

Z ŻYCIA OKRĘGÓW

JERZY PARFINIEWICZ

OKRĘG WARSZAWSKI PZF 1950—1985

Okręg Warszawski PZF istnieje formalnie od 12 listopada 1950 roku. Tego dnia odbyło się pierwsze Walne Zebranie w ówczesnej nomenklaturze Oddziału Warszawskiego PZF. Walne Zebranie ukonstytuowało Oddział i jego władze w nowej strukturze organizacyjnej polskiej filatelistyki. Zastępowano bowiem całą sieć samodzielnych, regionalnych stowarzyszeń i klubów filatelistycznych, zrzeszonych w Związku Stowarzyszeń Filatelistycznych w Polsce, jednolitym Polskim Związkiem Filatelistów.

Podobnie jak przy wielu ówczesnych innych posunięciach, nie ustrzeżono się i tu błędu negowania wszystkiego co było wcześniej, by zaczynać wszystko budować od nowa. W rezultacie start był trudny, a nawet niekiedy bolesny. Nowopowstający Oddział Warszawski, w momencie zwołania Walnego Zebrania skupiał zaledwie 182 osoby, podczas gdy rozwiązane Polskie Towarzystwo Filatelistów grupowało ich ponad 250. Władze powstającego Oddziału trzeba było kompletować z osób nowych, nie mających często większego doświadczenia w pracach organizacyjnych i o małej znajomości filatelistyki. Dotychczasowi działacze warszawskiego ruchu filatelistycznego i wytrawniejsi filателиści byli bądź odsuwani od kierowania Oddziałem, bądź usuwali się nie aprobując atmosfery w jakiej przebiegała reorganizacja ruchu filatelistycznego.

Ukazują te trudne początki Oddziału a dzisiejszego Okręgu, by lepiej uzmysłowić długą i niełatwą drogę, jaką przeszliśmy do chwili obecnej, gdy rok 35-lecia spotykamy w gronie 39.512 członków dorosłych i 4.054 uczestników młodzieżowych, zgrupowanych w 381 kołach PZF i 171 MKF.

Ta droga to ogromny wysiłek tysięcy działaczy różnych specjalności, od pozornie tylko skromnej roli organizatorsko-administracyjnej w kołach, dalekich często od centrów wielkiej filatelistyki, aż po prace naukowo-badawcze, publikacje dostrzegane w świecie i wkraczanie ze zbiorami do światowej czołówki filatelistycznej. Nie było i nie ma tu pracy „ważnej” i „nieważnej”, bowiem dopiero suma tych wszystkich działań dała to, czym jesteśmy teraz. To trzeba widzieć i dlatego należy się uznanie wszystkim tym, którzy pracowali na szczeblach najniższych i najwyższych, którzy poświęcali swój czas i energię na pracę mało widoczną, organizatorską, obsługową. Uznanie należy się również tym, którzy zajmowali się wielką merytoryczną filatelistyką i tym, których nazwiska nie są powszechnie znane.

Niezbitym faktem jest, że w końcu lat pięćdziesiątych nie powstałoby z niczego. Dlatego należy przypomnieć skąd wyrastają nasze korzenie.

Pierwszą warszawską organizację filatelistyczną był Klub Filatelistów w Warszawie, zarejestrowany 3 listopada 1915 roku. Tak więc z datą 35-lecia naszego Okręgu sąsiaduje data 70-lecia zorganizowanego ruchu filatelistycznego w Warszawie. Organizacja ta od liczby 14 członków w 1915 roku, po zmianie 26 października 1918 roku nazwy na Polskie Towarzystwo Filatelistów, urosła w niepodległej już Polsce do 202 członków w 1923 roku. Towarzystwo to, mimo iż powstawały okresowo w Warszawie efemerydy równoległych organizacji filatelistycznych, pozostało aż do II wojny światowej istotnym ogniwem ruchu filatelistycznego. Jego liczebność i skład były zmienne i ulegały znacznym wahaniom.

W sumie, Polskie Towarzystwo Filatelistów i jego członkowie mają na swym koncie niepodważalne osiągnięcia, które przeszły do historii polskiej filatelistyki, a przede wszystkim:

— sam fakt zorganizowania Klubu Filatelistów a następnie Polskiego Towarzystwa Filatelistów, które mimo zmiennych i trudnych warunków trwało przez cały okres międzywojenny nie przerywając działalności, szczególnie spotkaniowej. Duszą organizacji i działania w pierwszych latach był Stefan Barszczewski, pierwszy prezes, po którym szczególne zasługi w kierowaniu PTF położyli: Józef Januszewski, Antoni Łaskiewicz, Ksawery Stefański i Plato Felicjan Bałaban, wspomagani przez takich działaczy, jak: Kazimierz Gryżewski, Stefan Łukawski, Mikołaj Moritz, Włodzimierz Polański, Włodzimierz Rachmanow, Stanisław Salikier i wielu innych;

— podjęcie przez PTF pierwszej próby integracji polskiego ruchu filatelistycznego w 1927 roku i odegranie znaczącej roli w powstaniu w 1936 roku Związku Stowarzyszeń Filatelistycznych w Polsce, w czym czynnie współuczestniczyli m.in. Antoni Łaskiewicz, Włodzimierz Polański, Stanisław Rembéliński i Adolf Schöpp;

— wprowadzenie polskiej filatelistyki na arenę międzynarodową, w czym promotorem w wystawiennictwie był od 1922 roku Włodzimierz Polański, a w członkostwie FIP Antoni Łaskiewicz. Od 1923 roku bowiem PTF reprezentowało w FIP cały polski ruch filatelistyczny;

— wydanie w 1920 roku w Genewie w języku francuskim, a w 1922 roku w Warszawie—Krakowie w języku polskim, pomnikowego dzieła Włodzimierza Polańskiego „Znaki i marki pocztowe w Polsce w XVIII i XIX w.”, powtórzonego przy współpracy Włodzimierza Rachmanowa w formie rozszerzonej, wydane po niemiecku w Wiedniu w 1935 roku;

— opracowanie przez komisję katalogową PTF w składzie: Stanisław Kurpiński, Edward Obst, Włodzimierz Rachmanow, Stanisław Rembéliński i Henryk Wojciechowski wydane w 1925 roku „Podręcznika polskich znaczków pocztowych” — pierwszego polskiego katalogu;

— decydujący współudział w opracowanych pod redakcją Antoniego Łaskiewicza, wydanych w 1935 roku w Białymstoku „Polskich znakach pocztowych”. Wkład tu wnieśli jako współautorzy: Stanisław Adamski, Tadeusz Gryżewski, Włodzimierz Rachmanow, Stanisław Rembéliński i Józef Tislowitz;

— istotny udział w organizacji i ekspozycji w trzech warszawskich wystawach filatelistycznych o charakterze ogólnopolskim: „I Polskiej Wystawie Marek” w maju 1919 roku (głównie: Stefan Barszczewski, Włodzimierz Polański, Jerzy Pulwarski, Włodzimierz Rachmanow, Zygmunt Reguński, Stanisław Rembéliński i Stanisław Salikier), „Wszepolskiej Wystawie Filatelistycznej” w maju 1928 roku (szczególnie zaangażowani: Jan Dybowski, Kazimierz Gryżewski, Włodzimierz Polański, Włodzimierz Rachmanow, Ksawery Stefański i Leopold Womela) oraz „Ogólnopolskiej V Wystawie Filatelistycznej — Warszawa 1938” w maju 1938 roku (najbardziej czynni: Plato Felicjan Bałaban, Zygmunt Englert, Edward Hartfik, Antoni Łaskiewicz, Arkadiusz Pachowski, Włodzimierz Rachmanow, Stanisław Rembéliński i Ksawery Stefański).

Niemal natychmiast po wyzwoleniu lewobrzeżnej Warszawy, już w połowie marca 1945 roku podjęto reaktywację Polskiego Towarzystwa Filatelistów, głównie przez kolegów: Stefana Łukawskiego, Stanisława Adamskiego, Krzysztofa Cichockiego, Antoniego Kaczkowskiego, Zenona Kozłowskiego, Antoniego Łaskiewicza, Aleksandra Roszkowskiego i Stanisława Sucheckiego. Towarzystwo to wykonuje w latach 1945—50 dużą robotę odtwarzania filatelistyki warszawskiej. Początkowo lokalem jego spotkań było mieszkanie S. Łukawskiego, a od listopada 1945 roku Klub Inteligencji Pracującej przy ul. Mokotowskiej. Od wiosny 1947 roku, dzięki życzliwości jego członka i dyrektora Muzeum Poczty i Telekomunikacji Adolfa Schöppa, udostępniono lokal tego Muzeum przy ul. Barbary.

Polskie Towarzystwo Filatelistów działało nie tylko w Warszawie i regionie, grupując wytrawnych już zbieraczy i zdobywając nowych adeptów, lecz wniosło także poważny wkład do całego polskiego ruchu filatelistycznego lat 40-tych, grupującego się w 10 istniejących wtedy stowarzyszeniach. Reaktywowało ono na przełomie 1945/46 roku członkostwo Polski w FIP oraz załatwiło, głównie staraniem Stanisława Adamskiego, w 1947 roku prawo do prowadzenia wymiany z zagranicą dla członków wszystkich krajowych stowarzyszeń filatelistycznych. Odegrało też istotną rolę w odtworzeniu w 1948 roku Związku Stowarzyszeń Filatelistycznych w Polsce, dając mu dużą część trzonu kierowniczego. Prezesem jego został wybrany Stanisław Adamski, sekretarzem Maciej Perzyński a skarbnikiem Stefan Łukawski.

Naszym rodowodem możemy się więc szczycić, gdyż te gremia filatelistyczne,

z których się wywodzimy, zrobiły dużo na miarę czasów, w których przyszło im działać i pozostawiły poważny dorobek.

Utworzony Oddział Warszawski PZF borykał się z trudnościami organizacyjnymi i lokalowymi, a także z wypracowaniem koncepcji i form pracy. Nie był przy tym obiektywnie oceniany przez ówczesny Tymczasowy Zarząd Główny PZF, co tym bardziej utrudniało start w ogólnej niekorzystnej atmosferze. W rezultacie w małej grupie około 200 członków doszło do dwukrotnej w ciągu jednego roku zmiany wybranych w listopadzie 1950 roku władz Oddziału. Dopiero 21 października 1951 roku wybrano pełny Zarząd pod przewodnictwem Czesława Pieśkiewicza, w skład którego weszli: Mieczysław Oczkowski, Marek Ochremiak, Waclaw Popek, Leon Przywar-ski, Waclaw Świerzawski i Jerzy Wetzlich oraz Komisję Rewizyjną w składzie: Stanisław Kuliberda (przewodniczący), Maciej Perzyński, Jerzy Pomerski, Stanisław Salikier i Michał Szyszman. Władze te potrafiły sytuację ustabilizować, a także scenmentować zespoły działaczy doświadczonych i młodych adeptów filatelistyki.

W latach 50-tych w skład Oddziału weszło kilku działaczy spoza Warszawy, a m.in. Tadeusz Gryżewski, Tadeusz Scharmach, Cezary Rudziński, Mieczysław Sikorski, Maria Gröer i Zbigniew Mikulski. Powrócili także do pracy Antoni Łaszkiewicz i Józef Tislowitz.

Rok 1951 okazał się przełomowym dla późniejszego rozwoju Oddziału. Nie był on na razie liczny (na koniec 1951 r. liczył 236, zaś na koniec 1953 r. już 335 członków) jednak nastąpiło jego okrzepnięcie a w listopadzie 1951 r. powstało pierwsze koło i to zamiejscowe, w Siedlcach.

Mimo nadal niezbyt sprzyjających warunków dla filatelistyki (m.in. zakaz od maja 1955 r. prowadzenia wymiany z zagranicą) i dalszych kłopotów lokalowych, działania organizacyjne i propagandowe dawały efekty. Korzystne okazało się przyjęcie zasady, że Oddział powinien być tylko koordynatorem i organizatorem prac, zaś bezpośrednią obsługę członków powinny prowadzić koła ze swoimi władzami.

W wyniku realizacji tego założenia, na koniec 1955 roku Oddział liczący 1,288 członków dzielił się już na 15 kół, z czego 3 zamiejscowe: w Siedlcach, Żyrardowie i Płocku. Jako ostatnie w tym roku 15 grudnia 1955 r. ukonstytuowało się obecne Koło Nr 1 im. Włodzimierza Polańskiego, skupiającego 800 członków nie należących dotychczas do żadnego z powstałych kół, czyli do tej chwili obsługiwanych bezpośrednio przez władze Oddziału. Jednocześnie Oddział przekazał temu kołu obowiązki prowadzenia ogólnowarszawskich spotkań. Trzeba przyznać, że do znacznego jak na ówczesne warunki wzrostu liczby członków przyczyniła się zorganizowana, głównie siłami filatelistów warszawskich, niekonkursowa „Międzynarodowa Wystawa Filatelistyczna” w ramach V Światowego Festiwalu Młodzieży. Znaczący udział w niej mieli: Fabian Bura, Józef Falkowski, Edward Hartfik, Tadeusz Gryżewski, Józef Kurpiński i Jan Sikorski.

Okres ten był też początkiem tego, co dziś stanowi sieć młodzieżowych kół filatelistycznych. Rozpoczęło się to od dwóch ośrodków młodzieżowych: w Warszawie przy PCK pod opieką Zygmunta Edelwajna i Antoniego Wójtowa oraz w Siedlcach pod opieką Waclawa Popka.

Egzaminem dla Oddziału i jego członków były lata, gdy Warszawa gościła dwie duże imprezy filatelistyczne, których organizacja spadła w głównej mierze na barki Oddziału: w maju 1957 roku „VII Ogólnopolska Wystawa Filatelistyczna — Warszawa 1957” i we wrześniu 1960 roku Światowa Wystawa Filatelistyczna — Polska 60” pod patronatem FIP. Oddział wykazał się tu dobrymi efektami zarówno organizacyjnymi, jak i merytorycznymi, zdobywając liczne wysokie wyróżnienia za eksponaty. Można z żalem dodać, że od tego czasu Warszawa nie może się poszczycić zorganizowaniem wystawy o takim zakresie. Aktywiści nasi stają jednak chętnie do pomocy kolegom z innych miast przy organizacji imprez tego szczebla, jak choćby miało to miejsce w przypadku „Światowej Wystawy Filatelistycznej Polska 73” w Poznaniu czy w międzynarodowych wystawach KDL „Socphilex”.

Na koniec 1958 roku Oddział liczył już 2.426 członków, z czego 153 w 5 kołach pozawarszawskich, lecz nie nadążały za tym metody pracy. Istotnym utrudnieniem było brak lokalu dla pracy władz Oddziału, a uzyskanie w grudniu 1957 roku małego pokoiku przy ul. Mazowieckiej nie rozwiązywało sprawy. Zaistniał wówczas konflikt między władzami Oddziału, stosującymi metody zbyt arbitralne a kołami, szczególnie Kołem Nr 1, które grupowało wtedy około 47% wszystkich członków Oddziału, wśród nich przytłaczająca większość liczących się filatelistów oraz działaczy. Dały się

wówczas zauważyć tendencję rozbicia tego koła, co pozbawiłoby filatelistów warszawskich centralnego lokalu spotkań.

W rezultacie na Walnym Zebraniu Oddziału w grudniu 1959 roku doszło do niemal całkowitej wymiany kierownictwa. Na czele Zarządu stanął Mieczysław Sikorski, a weszli do niego: Zdzisław Brodziński, Zdzisław Dąbkowski, Karol Kotowski, Jerzy Romaszkan, Aleksander Sękowski, Antoni Wójtów i Zenon Zajdel. Do Komisji Rewizyjnej wybrano: Stanisława Jarockiego (przewodniczący), Jerzego Domadzierskiego, Stanisława Gołębiowskiego, Eugeniusza Łapina i Józefa Tislowitza, zaś do Sądu Koleżeńskiego: Stefana Łukawskiego (przewodniczący), Antoniego Łaszkiewicza, Władysława Skoczyńskiego i Edwarda Woźnego. Władze te pozostawiły dużą dobrowolność w działaniu kół, opierając działalność koordynacyjną na powołanych komisjach problemowych. Ich udziałem było kierowanie Oddziałem w czasach jego najbujniejszego rozwoju. Na początku roku 1963 liczył on już 8.750 członków zgromadzonych w 136 kołach, zaś rok 1965 zamknął się liczbą 20.549 członków w 205 kołach, z czego 2.082 członków w 41 kołach poza Warszawą.

Kształtuje się wówczas ostatecznie model sieci kół: otwartych — zrzeszających członków z poszczególnych dzielnic Warszawy czy miast i osiedli ówczesnego województwa, zakładowych — grupujących pracowników danych zakładów pracy i częściowo ich rodzin oraz międzyzakładowych czy środowiskowych — zrzeszających członków z szeregu zakładów pracy, powiązanych organizacyjnie lub charakterem pracy (wśród nich koła wojskowe i milicyjne).

Obchodzone w 1965 roku 50-lecie ruchu filatelistycznego w Warszawie dało asumpt do podsumowania osiągnięć filatelistyki w Warszawie i warszawskim. W ramach tych obchodów wydano pracę zbiorową „50 lat warszawskiego ruchu filatelistycznego” pod redakcją Kazimierza Gryżewskiego, Antoniego Łaszkiewicza i Romualda Sawickiego, której współautorami byli: Stanisław Adamski, Michał Andruszczyszyn, Henryk Briezemeister, Stanisław Chromik, Zdzisław Dąbkowski, Włodzimierz Gószczyński, Tadeusz Gryżewski, Zdzisław Krężel, Stefan Łukawski, Maciej Perzyński, Aleksander Sękowski i Mieczysław Sikorski. Zorganizowano też w grudniu retrospektywną wystawę niekonkursową, na której obok plansz i wykresów obrazujących historię i stan ówczesny, pokazano fragmenty najlepszych zbiorów członków Oddziału, które zdobyły najwyższe wyróżnienia na wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych, a obok medale najwyższej rangi, puchary i inne nagrody honorowe uzyskane za te zbiory, jak też i literaturę wydawaną w Warszawie w okresie 50 lat. Oddział emitował też medal pamiątkowy nadawany tym, którzy wnieśli wkład w życie filatelistyczne w Warszawie i warszawskim oraz był sponsorem wydania w ramach biblioteki Komisji Naukowo-Badawczej ZG PZF, jako jej tomu 7, pracy Aleksandra Śnieżki „Pocztą miejską miasta St. Warszawy 1915—1918”.

W latach 60-tych rozpoczął się bujny rozwój wystawiennictwa, zarówno konkursowego jak i niekonkursowego, propagandowego. Nie sposób tu wymienić wystaw organizowanych początkowo przez Oddział, a z czasem w coraz większej liczbie przez poszczególne koła lub ich grupy i to nie tylko w Warszawie. Taki rozkwit wystawiennictwa, którego czołowym animatorem był niedawno zmarły Ryszard Rzepko, zaowocował powstaniem coraz to nowych zbiorów, które po rozbudowaniu osiągnęły często wysoką klasę. Miarą tego jest dojście szeregu zbiorów do wysokich wyróżnień na wystawach krajowych, a nawet na wystawach międzynarodowych pod patronatem FIP. Dotyczy to nie tylko zbiorów tematycznych, obecnie częściej tworzonych, ale i wysoce specjalizowanych zbiorów, co obala potoczny pogląd, że nie mamy, jako Polska, wiele do powiedzenia. Jest to zasługą nie tylko twórców tych zbiorów, ale i żmudnego wysiłku organizatorów wszystkich szczebli i wielu aktywistów trudniących się tak przyziemnymi pracami, jak zdobywanie materiałów pomocniczych, gospodarką sprzętem, przewozem i montowaniem.

Dużo trzeba by miejsca, żeby wymienić choćby te zbiory i ich twórców, które sięgnęły po złote medale na wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych w minionym 35-leciu. Podam jednak dwa zbiory, które dotychczas weszły do klasy honorowej FIP. Są to: „Znaki pocztowe Królestwa Polskiego 1858—1870” Stanisława Dolińskiego oraz „Generalny, specjalizowany zbiór znaczków Polski” Jana Kołpaka. Obaj oni są członkami Koła Nr 1.

W zakresie działalności wydawniczej Oddział Warszawski usiłował wypełnić pustkę, jaką był brak w Warszawie czasopisma filatelistycznego. Początkowo, od marca 1952 roku do maja 1953 przyłączyliśmy się do „Komunikatu wewnętrznego” wydawanego w tym czasie przez Oddział Krakowski i Warszawski PZF. Z ramienia Od-

działu Warszawskiego współredagowali go: Tadeusz Gryżewski i Maciej Perzyński. Następnie pod firmą ZG PZF, pod redakcją Fabiana Bury, Tadeusza Gryżewskiego i Macieja Perzyńskiego ukazało się w Warszawie 7 numerów powielanego (ostatnie dwa drukowane) „Filatelisty—Biuletynu” od września 1953 do marca 1954 roku. Od października 1954 roku zaczął się już ukazywać obecny „Filatelista”, który jest wprawdzie pismem ogólnopolskim, całego PZF, lecz w jego redagowaniu i wypełnianiu treścią zasadniczą rolę odgrywali członkowie warszawscy.

W latach 1964—1976 nasz Oddział a później Okręg wydawał we własnym zakresie „Biuletyn Filatelistyczny” jako kwartalnik, którego ukazało się 46 numerów i spis treści. Niestety, został on zlikwidowany w związku z reorganizacją wydawnictw periodycznych PZF. Szczególnie zaangażowani w jego redagowanie byli: Marian Chabowski, Tadeusz Gryżewski, Jerzy Parfiniewicz i Romuald Sawicki.

Warto też przypomnieć, że w latach 1967—71 wydaliśmy szereg prac popularnych i specjalistycznych, tematycznych, techniką rotaprintową w ramach „Biblioteczki Filatelisty Warszawskiego”. Było to etapem wstępnym do przejętej przez wydawnictwa „Ruch” działalności wydawniczej dla szerokich rzesz filatelistów.

Jak przez całe 35-lecie tak i dziś członkowie Okręgu prowadzący prace z różnych zakresów oraz publicyści mają znaczący udział w działalności wydawniczej na rzecz całej polskiej filatelistyki jako autorzy katalogów, opracowań podręcznikowych i prac popularnych oraz różnego rodzaju publikacji w czasopismach nie tylko krajowych. Wystarczy jako przykład podać, że w powojennym wydaniu „Polskich znaków pocztowych” w 14-osobowym gremium autorów 12 było z naszego Okręgu, a w 10-osobowym zespole autorskim „Katalogu specjalizowanego znaków pocztowych ziem polskich” — 8 osób.

Poważnym dorobkiem naszego Okręgu jest stołeczna biblioteka filatelistyczna. Jej załóżnikiem było około 100 pozycji, które tworzyły biblioteczkę prowadzoną przez Koło Nr 1 od chwili jego powstania. W pierwszej połowie lat 60-tych była ona nadal prowadzona przez to koło, które udostępniało posiadane woluminy w czasie spotkań, lecz była ona już własnością Oddziału, który finansował jej uzupełnianie. Znalazła się wówczas grupa działaczy, której trzon stanowili Stanisław Głowiński, Romuald Klimek, Tadeusz Polanowski, Aleksander Sękowski i Stanisław Żółkiewski, którzy przystąpili do gromadzenia literatury filatelistycznej dla przyszłej biblioteki. Gdy w latach 1970—74 uzyskano pomieszczenie przy ul. Wójtowskiej, była ona ogólnie dostępna. Jednak dopiero w nowym lokalu Okręgu została od 1979 roku uruchomiona w pełnym zakresie. Dziś, w oparciu o zakupy własne oraz liczne dary członków i wymianie dubletów jest to, obok biblioteki Muzeum Poczty i Telekomunikacji we Wrocławiu, z którą stale współpracujemy, najpoważniejsza biblioteka filatelistyczna w Polsce. Trafiły do niej m.in. zbiory literatury po zmarłych wybitnych filatelistach: Henryku Chmielewskim, Antonim Łaskiewicz i Macieju Perzyńskim. Dysponujemy zasobem około 5.000 pozycji zinwentaryzowanych, opracowanych i udostępnianych oraz około 800 pozycji znajdujących się w opracowaniu. Bolączką jest jednak brak możliwości zdobywania nowości zagranicznych.

Istotną bolączką ciągnącą się latami był problem lokalu do pracy Zarządu Oddziału. Jak wspomniałem, początkiem był mały pokój przy ul. Mazowieckiej. Poprośbą było zdobycie z początkiem 1963 roku lokalu wykorzystywanego wspólnie z Ligą Kobiet i LOK przy ul. Niemcewicza 7/9. W 1968 roku uzyskano przejściowo lokal przy ul. Jaracza 3, dość wygodny lecz drogi. Dopiero w połowie 1970 roku uzyskano od władz miejskich na warunkach własnościowych zdewastowany lokal przy ul. Wiejskiej 13, który po remoncie stanowił przez szereg lat znośne miejsce do pracy.

W końcu lat 50-tych zrodziła się świadomość, że konieczny jest większy lokal. Pierwsze próby działań na rzecz budowy takiego lokalu własnym sumptem wyszły z kręgu spotkań Koła Nr 1 na przełomie lat 1956/57. W kwietniu 1963 roku został powołany Komitet budowy Klubu Filatelisty Warszawskiego. Podjął on energiczne działania, w które szczególnie duży wysiłek włożyli Zdzisław Dąbkowski i Henryk Lipiński. Na apel o zbiórkę funduszy ofiarnie zareagowały koła i członkowie. Na koniec 1963 roku dysponowaliśmy ponad 150 tys. złotych, zaś na koniec 1965 roku zgromadzono już ponad 1 milion złotych, co było wówczas dużą sumą. Stanowiło to ponad 3/4 kwoty potrzebnej na pokrycie kosztów budowy i wyposażenia lokalu o powierzchni około 400 m² objętego umową z Warszawską Spółdzielnią Mieszkaniową w budynku jaki miał być wzniesiony do 1967 roku przy ul. Sosnowej. Niestety, ówczesne decyzje deglomeracyjne przekreśliły sprawę i pozostaliśmy z gotówką,

która nawet nie mogła być oprocentowana i bez możliwości uzyskania innej lokalizacji.

Dopiero w 1971 roku zaistniała możliwość powrotu do sprawy. Przystąpiono do budowy obecnego lokalu przy ul. 3 Maja. Posiadana wówczas kwota 1,5 mln zł okazała się już zbyt mała. Potrzeba było co najmniej 3 miliony przy założeniu ukończenia budowy w 1974 roku. Nawarstwiały się różne trudności z terminami budowy, kolejnymi zwyczajami kosztów i brakiem funduszy. W rezultacie dopiero przy pomocy finansowej ZG PZF nowy, już własny i stwarzający dobre warunki pracy lokal w końcu 1978 roku mógł być przejęty do eksploatacji. Sala spotkań zaś została wykończona dopiero w 1984 roku.

Oddział po reorganizacji PZF na przełomie 1969/70 roku przemianowano na Okręg Warszawski PZF. Funkcjonował on w częściowo zmieniającym się w toku kolejnych kadencji składzie pod przewodnictwem Mieczysława Sikorskiego do jego tragicznej śmierci w lutym 1970 roku. Po nim prezesurę objął Tadeusz Witkowski, który stanął również na czele Zarządu wybranego w 1974 roku w składzie: Zygmunt Baranowski, Marian Chabowski, Wiktor Gawiński, Stanisław Głowiński, Andrzej Gonera, Włodzimierz Goszczyński, Wiesław Górski, Jerzy Parfiniewicz, Ryszard Piątkowski, Stanisław Pobudejski, Ryszard Szymański i Jerzy Tumiłowicz. Komisję Rewizyjną wybrano wówczas w składzie: Apolinary Koszarski (przewodniczący), Andrzej Kopczyński, Władysław Plewniak, Ewa Rączka, Adolf Tochowicz, zaś Sąd Koleżeński w składzie: Marcei Najder (przewodniczący), Włodzimierz Androsiuk, Jan Barczyk, Zbyszko Scholtz i Stanisław Szostek.

W drugiej połowie lat 60-tych i na początku lat 70-tych stan liczebny Oddziału/Okręgu zmieniał się. Po przejściowym osiągnięciu na koniec 1969 roku 22.215 członków w 233 kołach, zmniejszył się na początku 1973 roku do 20.501 członków skupionych w 261 kołach, z czego 43 koła z 3.387 członkami w Oddziale Warszawa—Zachód, 27 kół z 2.090 członkami w Oddziale Warszawa—Praga i 64 koła z 3.042 członkami na terenie pozawarszawskim. Na wiosnę bowiem 1971 roku powstały w ramach Okręgu dwa Oddziały, które wobec kolejnych zmian w Statucie PZF najpierw zostały zlikwidowane, choć zachowano dopuszczalną wówczas dla nich enigmatyczną formę „Delegatur” aby po 1981 roku powrócić do dawnej formy oddziałów.

Reorganizacja podziału administracyjnego kraju spowodowała, że w 1976 roku Okręg Warszawski PZF objął swym działaniem tylko województwa: stołeczne warszawskie, ciechanowskie, ostrołęckie, płockie i siedleckie, przekazując pewną liczbę kół do innych okręgów. Odbiło się to na jego liczebności; na koniec 1976 roku miał on 21.169 członków skupionych w 265 kołach, z czego tylko 54 koła z liczbą 2.732 członków działały poza Warszawą.

W 1977 roku funkcję prezesa objął Bohdan Subocz, a do Zarządu weszli: Zygmunt Baranowski, Marian Chabowski, Edmund Cichocki, Feliks Czapla, Stanisław Głowiński, Andrzej Gonera, Maria Gröer, Jerzy Gruszczyński, Jerzy Parfiniewicz, Henryk Paśkiewicz, Ryszard Piątkowski i Ryszard Szymański. Komisję Rewizyjną wybrano w składzie: Jerzy Paszkowski (przewodniczący), Henryk Balcer, Władysław Janiec, Andrzej Kopczyński i Ewa Rączka, zaś Sąd Koleżeński w składzie: Marcei Najder (przewodniczący), Włodzimierz Głogowski, Hilary Jankowski, Kazimierz Konczewicz i Stanisław Roman.

W okresie tym udało się zwiększyć zainteresowanie społeczeństwa filatelistyką, co znalazło wyraz we wzroście liczby członków Okręgu do 26.030 zrzeszonych w 251 kołach na koniec 1980 roku i 30.706 w 314 kołach na koniec 1982 roku.

W rok 35-lecia weszliśmy z wymienioną już na wstępie liczbą 39.512 członków i we własnym w pełni wykończonym lokalu. W 1981 roku został wybrany nowy Zarząd Okręgu w składzie: Jerzy Parfiniewicz (przewodniczący), Feliks Czapla, Stanisław Głowiński, Andrzej Gonera, Jerzy Gruszczyński, Tadeusz Kowalczyk, Lucjan Maciejewski, Tadeusz Malinowski, Piotr Mikunda, Jerzy Pamuła, Henryk Paśkiewicz, Ryszard Piątkowski, Jerzy Piekarski, Aleksander Piekarz, Aleksander Sękowski, Władysław Szczepański i Zdzisław Wyborski. Do Komisji Rewizyjnej wybrano: Władysława Jańca (przewodniczący), Jerzego Charytonowicza, Franciszka Grzebyka i Janusza Zgorzelskiego, zaś Sąd Koleżeński w składzie: Hilary Jankowski (przewodniczący), Witold Jaroszewski, Mieczysław Pożarowski, Stanisław Roman i Zbyszko Scholtz.

Pozwoliłem sobie przedstawić kilka pełnych składów władz Oddziału/Okręgu z różnych kadencji by wykazać, że poza pierwszym 10-leciem trwa w nich normalna praca, bez burz i przewrotów ale też i dożywotniego zasiedzenia się aktywistów.

Na zakończenie chcę zwrócić uwagę na jeszcze jedną ważną rolę, jaką spełnia nasz Okręg wobec całego Związku. Wynika ona z faktu, że na terenie Warszawy mają siedzibę władze naczelne PZF, więc w naturalny sposób na członków naszego Okręgu spada obowiązek pracy w tych władzach i wszystkich ich agendach w stopniu większym niż na inne okręgi. Trudno bowiem wymagać by aktywiści z innych regionów Polski mieli tu systematycznie dojeżdżać do pracy, np. co tydzień lub nawet częściej. Dawaliśmy Polskiemu Związkowi Filatelistów i prezesów i członków władz naczelnych, i wreszcie liczne grono osób, często o najwyższych kwalifikacjach i zaangażowaniu do pracy w różnych komisjach, komitetach czy ciałach doraźnych. To nasz obowiązek, od którego nigdy się nie uchylamy i zawsze tak jak go spełnialiśmy, tak będziemy go spełniać nadal z maksymalną odpowiedzialnością.

Dawaliśmy i dajemy PZF liczną kadrę sędziów konkursowych i ekspertów. To również jest nasz wkład dla całej polskiej filatelistyki, a jednocześnie powód do dumy.

Za największe jednak nasze osiągnięcie należy uznać wieloletnią pracę tysięcy działaczy nad umasowieniem zainteresowań filatelistyką w społeczeństwie. Filatelistyka bowiem jest dziś jedną z najbardziej rozwijających się pasji zbierackich, której znaczenia w rozszerzaniu ludzkich zainteresowań nie da się przecenić.

Należy jednak również powiedzieć i o trudnościach, na jakie napotykały w szerzeniu filatelistyki wśród młodzieży. Otóż nie udało nam się w ciągu mijającego 35-lecia sprawy tej rozwiązać organizacyjnie i propagandowo by do filatelistyki przyciągnąć szerokie rzesze młodzieży. Dzieje się to mimo ogromnych wysiłków i poświęceń, jakie w tę sprawę wkładało i wkłada wielu naszych aktywistów. Pozostajemy tu w tyle za wieloma innymi okręgami. Powinniśmy to mieć na uwadze w dalszych naszych działaniach.

WIKTOR GRONERT

30-LECIE KOŁA PZF NR 1 IM. WŁODZIMIERZA POLAŃSKIEGO

Na wstępie chciałbym wyjaśnić, że Koło nasze, mimo iż posiada Nr 1, nie jest najstarszym kołem w Okręgu Warszawskim PZF. Utworzono je w wyniku przyjęcia przez ówczesne władze Oddziału PZF koncepcji, w myśl której Oddział miał pełnić funkcję koordynacyjno-organizatorską wobec powołanych kół, a nie obsługiwać bezpośrednio członków PZF ze swego terenu. Członkowie ci mieli być zgrupowani w kołach z własnymi władzami z wyboru, które to władze miały świadczyć usługi na ich rzecz. W konsekwencji, po powstaniu szeregu kół na terenie Warszawy i poza nią, Zarząd Oddziału, kierowany wówczas przez Czesława Pieśkiewicza zwołał 15 grudnia 1955 roku w ówczesnym lokalu spotkań filatelistycznych organizowanych przez Oddział w Domu Społecznym przy ul. Senatorskiej 29/31 zebranie wszystkich członków Oddziału nie należących jeszcze do żadnego z istniejących już 15 kół. Byli oni dotychczas zgrupowani bezpośrednio w Oddziale, a liczba ich wynosiła około 800. Na koniec 1955 roku cały Oddział liczył statystycznie 1.288 członków.

Na zebraniu, w którym uczestniczyło około 70 osób powołano koło, które otrzymało zarezerwowany dla niego numer 1 i wyłoniono pierwszy jego zarząd w osobach: Tadeusz Scharmach (przewodniczący), Michał Puzinowski (wiceprzewodniczący), Włodzimierz Goszczyński (sekretarz i gospodarz), Antoni Doliński, Tadeusz Kasiewicz i Bohdan Michelson. Ustalono, że stałym bibliotekarzem będzie Franciszek Zawadzki i postanowiono zaangażować na pół etatu Edwarda Hartfika jako pracownika koła.

Postanowiono, że ma to być koło otwarte, do którego może należeć każda osoba zamieszkała na terenie Warszawy i ówczesnego województwa warszawskiego poza miejscowościami, w których koła PZF już istniały. Zarząd Oddziału przyjął założenie by przekształcić to koło w dzielnicowe Warszawa—Śródmieście, traktując je jednocześnie jako dyspozycyjną rezerwę do czerpania kadr dla zakładania nowych kół przyzakładowych i dzielnicowych w Warszawie oraz terenowych poza Warszawą.

Początki były trudne. Wynikało to m.in. ze wspólnego korzystania przez koło

i Oddział z jednego lokalu, przy odmienności spojrzenia na funkcję i kształt koła. Koło przejęło kartotekę członków, lecz należało ją oczyścić z „martwych dusz” od dawna nie płacących składek, względnie należących do kilku kół. Mimo przejęcia prowadzenia ogólnowarszawskich spotkań, koło było niesamodzielne finansowo, uzależnione od doraźnych decyzji Zarządu Oddziału, który często ingerował w jego wewnętrzne sprawy.

Trudności pogłębiały problemy lokalowe. Na początku 1956 roku utracono lokal przy ul. Senatorskiej i dopiero po przejściowym okresie korzystania ze stołówki sądów w Al. Świerczewskiego, świetlicy „Elektrimu” przy ul. Czackiego, a następnie przy ul. Jasnej, od jesieni 1958 roku udało się kołu ustabilizować na szereg lat w gmachu przy ul. Mysiej 2. Niezależnie od weryfikacji stanu członków, usiłowań kierowania nowych członków do innych kół (ostateczna akceptacja przyjęcia do PZF należała początkowo do Zarządu Oddziału) i trudności lokalowych, stan koła rósł. Na koniec I półrocza 1956 roku wynosił on 831 członków, zaś na koniec 1956 roku doszedł do 1.118, a na 1 maja 1957 roku — do 1.427.

Powodem atrakcyjności Koła Nr 1 było prowadzenie ogólnowarszawskich spotkań dwa do trzech razy w tygodniu, na których załatwiano nie tylko bieżące sprawy członkowskie łącznie z abonamentem znaczków PRL i rozprowadzaniem niewielkich ilości nowości KDL. Istotą była możliwość szerokich kontaktów, bo były to spotkania ogólnie dostępne dla wszystkich zainteresowanych filatelistyką od 16 roku życia (ówczesny Statut PZF dopuszczał członkostwo niepełnoletnich), bez ograniczenia dostępu nieczłonkom PZF.

Na spotkaniach tych prowadzono komis, a od początku 1957 roku również aukcje, z których mogli korzystać jako kupujący wszyscy uczestnicy spotkania. Dostępna była biblioteka fachowa, powstała z pozycji zebranych przez członków koła. Od początku też próbowano prowadzić na spotkaniach fachowe prelekcje, stwarzać warunki dla dyskusji między osobami prowadzącymi badania i mającymi znawansowane zbiory. Organizowano też poradnictwo prowadzone przez wysokiej klasy fachowców dla mniej doświadczonych filatelistów koła. Prowadzili go Bernard Acht, Stanisław Adamski, Stanisław Cwiertnia, Tadeusz Gryżewski, Antoni Łaszewicz, Zbigniew Mikulski, Maciej Perzyński, Aleksander Roszkowski, Józef Tislowitz i Stanisław Żółkiewski oraz przejściowo wybitni filatelisci zamiejscowi.

Były to formy przejęte z obyczajów Polskiego Towarzystwa Filatelistów sprzed powstania PZF, z którego zresztą wywodził się podstawowy trzon doświadczonych organizacyjnie i merytorycznie członków koła.

Prowadzenie spotkań od początku istnienia koła aż do chwili obecnej jest jedną z najistotniejszych funkcji koła. Spełniamy tu rolę służebną nie tylko wobec ogółu filatelistów warszawskich. Spotkania w Kole Nr 1 są jak gdyby centralnym punktem spotkań dla filatelistów z całej Polski, jak również często bywających tu zbieraczy z zagranicy. Frekwencja ich wynosiła w 1957 roku od 80 do 120, a w latach 70 przy ul. Mysiej przekraczała niejednokrotnie 500 osób. Przeprowadzona na jednym ze spotkań w 1983 roku ankieta ustaliła, że w spotkaniu tym wzięło udział 700 osób (na godzinę przed zakończeniem spotkania), z czego członkami koła były 352 osoby, członkami innych kół PZF — 171 osób (w tym 139 członków kół Oddziału Warszawskiego) i 177 osób nieorganizowanych, częściowo towarzyszących członkom. Tylko a 5 osób spośród obecnych było w wieku od 18 do 25 lat. Było również 26 kobiet.

Podkreślenia wymaga fakt, że nawet w najtrudniejszych okresach gdy koło nie miało stałego lokalu, nie przerywano organizowania spotkań. Także w okresie stanu wojennego, już od maja 1982 roku organizowaliśmy spotkania na zasadzie każdorazowego zezwolenia odpowiednich władz.

Nasze spotkania decydują o tym, że czujemy się kontynuatorami dobrych tradycji Polskiego Towarzystwa Filatelistów i możemy odczuwać dumę z tego, że w ten sposób służymy całemu polskiemu ruchowi filatelistycznemu.

Wraz z przejęciem prowadzenia spotkań, koło przejęło na siebie odium, jakie spada na każdego organizatora tego rodzaju spotkań kolekcjonerów. Niejednokrotnie zarzuca się nam, że odbywa się tu handel, że stosowane są wysokie ceny, ale na spotkaniach o takim zakresie jak w soczewce skupiają się wszystkie zjawiska dotyczące całej filatelistyki, całego PZF i całej bieżącej sytuacji społeczno-gospodarczej kraju. Wysuwanie zarzutu „nadmiernych cen” jest typowym nieporozumieniem, zwłaszcza w stosunku do walorów nie standardowych, jak na przykład starsze całości. Walor filatelistyczny nie jest artykułem pierwszej potrzeby. Jest typowym artykułem kolekcjonerskim, w stosunku do którego na całym świecie obowiązuje

ekonomiczna kategoria „practium affectionia”. Wszelkie więc próby stosowania wobec niego takich zasad jak do artykułów powszechnego użytku są zwykłą naiwnością. Również próby podporządkowywania cen na spotkaniach Koła cenom katalogowym, co niekiedy chciały od nas wymusić władze PZF, też są problemem dyskusyjnym, ceny bowiem w katalogach są wyrazem polityki handlowej przedsiębiorstw trudniących się handlem filatelistycznym. Dotyczy to i naszych katalogów oraz naszego Przedsiębiorstwa Filatelistycznego „Ruch” — jaką prowadzą one w interesie swoim, który nie musi być całkiem zbieżny z interesem filatelistów.

Istotą jest natomiast ochrona mniej doświadczonych przed nieświadomym, a także i świadomym działaniem na ich niekorzyść, jak: oferowanie walorów mniej wartościowych lub wręcz „cudów”, jako pełnowartościowych, oferowania fałszerstw, nowodruków lub egzemplarzy spreparowanych jako oryginałów itp.

Tutaj od początku Koło stara się pracować możliwie efektywnie. Służyły temu i służą przede wszystkim działania na rzecz podnoszenia wiedzy filatelistycznej wszystkich bywających na spotkaniach, jak: pogadanki, prelekcje, demonstrowanie fragmentów zbiorów i dyskusje, poradnictwo bieżące, propagowanie czytelnictwa literatury fachowej itp. Wkraczało się też i wkracza w transakcje z chwilą, gdy zgłaszane są uzasadnione skargi na próby oszustw czy wyłudzeń. Niestety współdziałanie członków z władzami Koła jest tu zbyt małe, a wręcz naiwność przy korzystaniu z okazji i zaufanie w rzekomą wiedzę przedmiotu ze strony nabywców — są zbyt duże.

Problemem bywało też niekiedy nasilanie się prób przekształcania spotkań filatelistycznych Koła w punkt zbytu innych artykułów. Na tym odcinku podjęliśmy stosowne działania i obecnie ten problem nie występuje, choć w przeszłości — od 1 maja 1965 roku do 3 września 1966 roku — na wyraźne życzenie władz Oddziału i pośrednie Zarządu Głównego PZF, musiało dojść do zamknięcia wstępu na nasze spotkania dla członków innych kół i nieczłonków w celu uporządkowania wewnętrznej atmosfery spotkań koleżeńskich.

Tyle na temat spotkań Koła, jako podstawowego odcinka jego pracy na rzecz członków własnych i wszystkich zainteresowanych.

Teraz przedstawię dalszy zarys historyczny.

W maju—czerwcu 1957 roku, w dwóch turach, odbyło się Walne Zebranie członków Koła, pierwsze zwołane już we własnym zakresie. Wybrano wówczas władze w składzie: Tadeusz Scharmach — przewodniczący, Aleksander Sękowski — sekretarz, Sergiusz Arcybaszew — skarbnik, Tadeusz Kasiewicz i Franciszek Zawadzki — członkowie. Antoni Doliński i Mieczysław Sikorski wybrani zostali jako zastępcy członków Zarządu. Wybrano również 3-osobową Komisję Rewizyjną, której przewodniczył Eugeniusz Łapin. Dla uniezależnienia się finansowego od Zarządu Oddziału uchwalono dopłatę do składek pobieraną od członków oraz opłaty wejściowe na spotkania, pobierane od nieczłonków Koła Nr 1.

W tym okresie nadal trwały próby administracyjnego oddziaływania na Koło przez Oddział, który dążył do dalszego rozwoju sieci Kół PZF i przenoszenie do nich naszych członków. Odbijałoby się to na atrakcyjności naszych spotkań i byłoby sprzeczne z interesem ogółu filatelistów pragnących mieć jeden lokal spotkań, sprzyjający nawiązywaniu licznych i szerokich kontaktów. Spory między władzami Oddziału i Koła ucichły praktycznie po 19 grudnia 1958 roku, tj. po wyborze nowych władz Oddziału. Z naszego Koła do władz Oddziału weszły 2 osoby (na 6), w tym na czele Zarządu jako przewodniczący na 11 lat stanął Mieczysław Sikorski. Do Komisji Rewizyjnej weszło 3 osoby (na 5) i do Sądu Koleżeńkiego — 3 (na 4).

Z nowym Zarządem Oddziału wszystkie sprawy zostały ustalone właściwie i kontrowersje antagonistyczne z władzami Oddziału, a następnie Okręgu nie wystąpiły już nigdy. Pozostała jednak do dziś odzywająca się niekiedy dziwna atmosfera obawy przed dominacją Koła Nr 1 i pewnej „bezinteresownej zawiści” ze strony działaczy niektórych kół. Wyraża się ona tym, że gdy na kandydatów do władz lub funkcji wysuwani są znani i wypróbowani nasi członkowie, bywają natychmiast „wycinani” tylko za to, że są członkami Koła Nr 1, chociaż za nimi stoi rzeczywisty autorytet wiedzy osobistej i poziomu Koła.

Od 1958 roku z pełnymi już ukształtowanymi władzami, z uregulowaną własną gospodarką finansową, we własnym, opłacanym z własnych funduszy lokalu (Zarząd Oddziału był w nim jeszcze przez jakiś czas sublokatozem, z własnym, opłacanym przez siebie personelem, nieprzerwanie działamy dla dobra szerokiego ogółu filatelistów. Dziś Koło jest jednym z ogniw organizacyjnych Okręgu, jego częścią nie

dominującą, jak to było wówczas. Stanowimy liczebnie 1/30 Okręgu i tylko jedno z ponad 300 jego Kół, podczas gdy na koniec 1958 roku cały Oddział liczył w 24 kołach 2.426 członków. Nasze Koło skupiało wówczas 1.071 członków.

Czasy gdy nasze Koło mieściło się przy ul. Mysiej były stosunkowo najbardziej stabilne. Rozrastało się liczebnie. I tak, na koniec 1962 roku liczyło 1.546, a przejściowo, w ciągu 1963 roku doszło do ponad 2.000 członków. Ponieważ przekraczało to optimum organizacyjne, umożliwiające sprawną obsługę członków, podjęto decyzję o ograniczeniu przejść nowych członków, ustalając maksymalną liczebność na 1.800 osób.

Odtąd rygorystycznie skreśla się wszystkich zalegających ze składkami ponad okres przyjęty w Statucie, reaktywując płacących zaległości tylko w uzasadnionych przypadkach. Pomogło nam to w utrzymaniu przeciętnie wysokiego poziomu filatelistycznego członków Koła z tendencją spadkową. O ile na koniec 1963 roku Koło liczyło 1.759 członków, to w latach 1966—1968 tylko 1.650, by następnie jeszcze się zmniejszać. W latach 1972—1975 zeszło poniżej 1.300, a w latach 1976—1982 nawet poniżej 1.200, zaś w roku swego 30-lecia weszło z liczbą 1.232 członków.

Do 1963 roku, to jest przez 8 lat Kołem kierował Tadeusz Scharmach. Po nim funkcję tę na kolejne kadencje objęli: Aleksander Sekowski i Henryk Krajewski. Podczas kadencji tego ostatniego, na Walnym Zebraniu 25 lutego 1968 roku — w jubileuszowym 75-leciu polskiego ruchu filatelistycznego — Koło nasze przybrało imię Włodzimierza Polańskiego, jednego z najwybitniejszych polskich filatelistów pierwszej połowy XX wieku, który całym życiem i pracą, tak zawodową jak i w Polskim Towarzystwie Filatelistów oraz śmiercią w powstaniu związany był z Warszawą.

Szczycimy się, że możemy nosić to imię, imię człowieka nieprzeciętnego, którego — jak zwykle co nieprzeciętne — ściga ludzka zawiść aż za grób. Gdy bowiem postawiliśmy wniosek, by w związku z jubileuszem 30-lecia Koła, a jednocześnie jubileuszem 35-lecia Okręgu Warszawskiego i 70-lecia ruchu filatelistycznego w Warszawie uczcić jego pamięć wydaniem — w ramach cyklu kart pocztowych upamiętniających czołowych polskich filatelistów — kartki z jego podobizną, natychmiast znalazł się anonim, który starał się to uniemożliwić, podważając jego zasługi. Tak więc nie tylko Koło nasze ale i jego patron są przedmiotem szykan ludzi o niskich intencjach, nie mogących znieść niczego, co wyrasta ponad przeciętność i ich przetrąca. Z przyjemnością komunikuję, że zdrowy rozsądek zwyciężył i kartka ta jest już w obiegu.

W 1969 roku przewodniczącym Koła wybrany został Stanisław Chodorowski, który zmarł w lipcu 1970 roku. Na pozostały czas kadencji przewodniczenie Zarządowi przejął Włodzimierz Goszczyński, który był też przewodniczącym z wyboru w latach 1971—1975. Na ten okres przypadły trudne chwile, gdy wobec pogarszających się warunków w gmachu przy ul. Mysiej, który za 15 lat stał się niemal symbolem Koła i spotkań filatelistycznych i coraz bardziej niechętnego stosunku tamtejszej administracji do organizowanych spotkań, trzeba było szukać nowej siedziby.

Od sierpnia 1973 roku stał się nią klub Powszechnej Spółdzielni Mieszkaniowej przy ul. Grzybowskiej 32, gdzie jednak w miarę upływu czasu ograniczano nam powierzchnię na nasze spotkania. Wreszcie Zarządowi Koła pod przewodnictwem Marii Gröer, która je sprawowała w latach 1975—1979 udało się uzyskać obecny, dogodny i obszerny lokal w Szkole Podstawowej Nr 25 im. Komisji Edukacji Narodowej, również przy ul. Grzybowskiej, gdzie obchodzimy nasze 30-lecie. Od 1979 roku jestem przewodniczącym Koła Nr 1 im Włodzimierza Polańskiego.

Charakteryzując pracę Koła trzeba podkreślić duży udział naszych członków w wystawiennictwie, co jest wyrazem wysokiego poziomu wiedzy i pasji filatelistycznej znacznej liczby członków Koła. Wprawdzie Koło nasze nie urządzało nigdy we własnym zakresie wystaw konkursowych, ale poczynając od stycznia 1961 roku organizowało wiele niekonkursowych pokazów i wystaw propagandowych. Siedem z nich było udokumentowanych pocztowymi datownikami okolicznościowymi używanymi w stoiskach pocztowych na tych imprezach. Także w dniu 31.01.1965 roku, gdy w gmachu przy ul. Mysiej odbywało się uroczyste Walne Zebranie z okazji 10-lecia Koła, funkcjonowało tu stoisko pocztowe używające datownika okolicznościowego z napisem: 50 lat warszawskiego ruchu filatelistycznego/10 lat pracy Koła Nr 1 — Warszawa 1/Kiosk. W ostatnich latach na skutek braku zrozumienia dla tej działalności ze strony UPT Warszawa 1, zaniechano tradycyjnego organizowania oko-

licznościowych pokazów w holu tego urzędu przy ul. Świętokrzyskiej i po usilnych staraniach wróciliśmy do tego dopiero w tym, jubileuszowym dla nas roku.

Poważne miejsce zajmujemy w polskim wystawiennictwie konkursowym. Jako Koło stanowimy tylko ułamek procentu w liczebności PZF, natomiast w zbiorach osiagających wysokie, a nawet najwyższe wyróżnienia na wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych pod patronatem FIP, członkowie nasi stanowili i stanowią wręcz potęgę. Wystarczy przytoczyć tu zbiory: Stanisława Dolińskiego i Jana Kołpaka. Dawaliśmy i dajemy wielu doświadczonych organizatorów wystawiennictwa na wszystkich szczeblach, bez których trudno byłoby rozwijać zbiory i organizować wystawy. Wystarczy przykład Ryszarda Rzepki kiedyś, a Stanisława Głowińskiego obecnie, a także to, że wielu naszych członków było polskimi komisarzami i jurorami na wystawach międzynarodowych. Sędziów konkursowych nasze Koło dało kilkunastu, również w kategorii międzynarodowej.

Nie odbiegamy od przeciętnej całego Okręgu w szerzeniu filatelistyki wśród młodzieży. Byli i są wśród nas ofiarni wychowawcy i organizatorzy filatelistyki młodzieżowej, jak choćby Michał Andruszczyszyn, Anna Plater, Ryszard Rymkiewicz, Władysław Skoczyński czy Edward Szczepański, ale w stopniu do liczebności i merytorycznych możliwości Koła widzimy pewien niedosyt działalności na tym odcinku.

Na koncie naszego Koła mamy wieloletni patronat nad dziećmi przebywającymi na leczeniu i rehabilitacji w Szpitalu Chirurgii Urazowej i Stołecznym Centrum Rehabilitacji Narządów Ruchu w Konstancinie—Chylichach. Gdy w końcu 1958 roku dyrektor Centrum prof. Weiss zwrócił się z apelem radiowym o społeczną pomoc w dostarczaniu rozrywki dopomagającej w rehabilitacji psychicznej dzieciom przebywającym tam na leczeniu, często unieruchomionym na wiele miesięcy — natychmiast zareagowaliśmy na ten apel i pomogliśmy w zorganizowaniu tam nietypowego młodzieżowego koła filatelistycznego Nr 29, którego kierownictwo objęła na ponad 20 lat Anna Plater, a Koło Nr 1 przyjęło nad nim patronat. Wyraża się on m.in. w systematycznym przeprowadzaniu dwa do trzech razy rocznie zbiórek wśród członków Koła walorów filatelistycznych oraz przyborów, a także gotówki na zakup klaserów, znaczków, słodczy itp. Z tymi darami przybywali członkowie Koła po kilka razy rocznie do podopiecznej młodzieży z MKF Nr 29, organizując dla niej różne imprezy.

Akcją tą, prowadzoną przy udziale całej grupy członków o zmiennym z biegiem lat składzie, kierował początkowo Franciszek Zawadzki, a następnie przejął ją Edward Szczepański.

Zastosowanie filatelistyki w procesie rehabilitacji kalekich dzieci, ze społecznym udziałem naszego Koła, znalazło odbicie w odbytym w styczniu 1960 roku w Konstancinie sympozjum naukowym, a następnie w lipcu 1960 roku w Warszawie — konferencji naukowej „Filatelistyka w rehabilitacji dzieci” w ramach XV Zjazdu Europejskich Narodowych Komitetów UNICEF.

Członkowie tego Koła wielokrotnie dawali nam dowód wdzięczności za naszą działalność na tym odcinku na przestrzeni ponad 25 lat.

Wkładem w służbę dla całego PZF był prowadzony w latach 1963—1968 przez Koło ogólnopolski abonament wydawnictw pamiątkowych emitowanych przez ogólnopolski PZF w całym kraju. Prowadził go z ramienia Koła, na zasadach regulaminu akceptowanego przez ZG PZF, Eugeniusz Krawczyk. Niestety, po początkowym dużym zainteresowaniu, w wyniku zalewu tego rodzaju pamiątkami, pogarszania się ich opracowania graficznego i wykonawstwa, a także niesolidności emitentów, zapotrzebowanie na nie tak zmalało, że Koło musiało zrezygnować z prowadzenia tego abonamentu.

Koło nasze odegrało dużą rolę w wieloletnich staraniach o własny lokal dla Oddziału/Okręgu Warszawskiego. Warto przypomnieć, że już pierwsze inicjatywy w tej sprawie, w latach 50 wyszły ze środowiska Koła Nr 1, a następnie zdecydowanie działacze Koła pracujących na różnych szczeblach, w dużym stopniu zadecydowało o konkretnym ruszeniu z miejsca w 1963 roku sprawy budowy własnego lokalu.

Ogół członków Koła, przyzwyczajonych do prowadzenia tylu spraw na rzecz ogółu filatelistów, a w tym spotkań, rozumiał to działanie i popierał je konkretnymi czynami. Wystarczy podać, że według stanu zbiórki funduszy na budowę Stołecznego Klubu Filatelisty na koniec 1965 roku okazało się, że Koło nasze liczące wówczas około 8% członków Oddziału, dostarczyło 11,5% zebranego wówczas funduszu, w tym 27,5% kwot wpłaconych przez wszystkie 208 ówczesnych kół Oddziału. Dlatego czujemy się jednymi z tych, którzy waleń przyczynili się do tego, że dzisiejszy Okręg Warszawski posiada teraz właściwą bazę lokalową, m.in. dla stołecznej biblio-

teki filatelistycznej, w tworzeniu której decydujący udział mieli członkowie naszego Koła.

Koło nasze było inicjatorem i wnioskodawcą wielu rozwiązań przyjętych jako uchwały i wytyczne zjazdów delegatów PZF. Działo się tak czasami po latach trudnej walki i narażania się władzom. Przykładem jest choćby fakt, że dziś wydania specjalne Polskiej Poczty wyłączone z abonamentu otrzymuje ogół członków o ustalonym jednolicie dla całej Polski stażu i zarzucony został system rozdzielania ich „po uważaniu” przez władze PZF kołom i członkom. O to walczyliśmy już od początku lat 60 i dobrze, że skutecznie.

Warto również wymienić takie akcje, jak spotkanie z autorami katalogu specjalizowanego znaków ziem polskich, spotkanie z redakcją „Filatelisty” z zaproszeniem członków większych kół warszawskich i wielu innych akcji dla dobra szerokiego kręgu filatelistów.

Nie chcemy się licytować zasługami czy też poziomem członków, ale faktem jest, że Koło nasze grupując liczne grono spośród poważnych polskich filatelistów i organizatorów filatelistyki, dawało i daje sporą kadre działaczy do pracy w PZF na wszystkich szczeblach, we władzach naczelnych i okręgowych oraz we wszystkich ich gronach i komisjach. Z naszych szeregów wyszły znaczne grupy osób, które stanowiły kadry nowozakładanych kół, którym zresztą udzielaliśmy też i innej pomocy. Z naszego Koła wyszło i wychodzi nadal liczne grono badających i opracowujących różne problemy z zakresu filatelistyki oraz czołowych ekspertów i publicystów, co też jest służbą na rzecz wszystkich polskich filatelistów. Że jest to faktem, wystarczy podać dla przykładu, że kilkunastu spośród naszych członków otrzymało medal za zasługi dla rozwoju publicystyki filatelistycznej, a na 8 członków PZF z terenu Okręgu Warszawskiego, jacy dotychczas otrzymali najwyższe wyróżnienia związkowe — Członka Honorowego PZF — wszyscy byli członkami naszego Koła.

Traktujemy to wszystko nie jako powód do chwaleń się, lecz jako służbę należną od nas na zasadzie, że więcej trzeba wymagać od tych, którzy więcej wiedzą i mogą. Rozczarowanie i gorycz, że za to wszystko Koło nasze i jego członków spotyka nieraz zawiść, o czym wspomniałem — mogą być więc chyba uzasadnione.

Wreszcie pragnę poinformować o specyficznych dla Koła problemach wewnętrznych. Ze względu na jego liczebność, prowadzone ogólnodostępne spotkania, jak również ze względu na to, że nie mamy oparcia o żaden zakład pracy — Koło musiało i musi utrzymywać określony personel dla wykonywania różnych czynności, od obsługi członków, do urządzania sal na spotkania i utrzymywania porządku na tych salach podczas spotkań. Nie wszystkie te czynności mogą być wykonywane wyłącznie społecznie, Koło więc było zmuszone zatrudniać w różnych okresach różną liczbę pracowników na zleceniach, ryczałtach lub etatach.

Fakt ten obciąża poważnie nasze fundusze, tym bardziej, że znaczne nakłady ponosimy na utrzymanie lokalu, jego urządzenie, zakup katalogów i innych materiałów pozwalających na prawidłową działalność Koła. Samodzielność finansowa zmusza nas do pobierania opłat za wejście i opłat za korzystanie ze stolików. Jedynie w tym przypadku możemy egzystować. I mimo tak znacznych kosztów i braku jakiegokolwiek sponsora, który by je w części pokrywał, umieliśmy przekazać na przestrzeni ostatnich lat pewne kwoty na rzecz powodzian, pomnik bohaterów powstania warszawskiego, a w roku jubileuszowym fundujemy książeczkę mieszkaniową dla mieszkańca Domu Dziecka.

Oczywiście dużo pracy nieodpłatnie wkładali w sprawne działanie tak dużego i skomplikowanego Koła członkowie kolejnych jego Zarządów. Nie byłoby to jednak możliwe bez udziału wielu członków, którzy nieodpłatnie lub częściowo odpłatnie wykonywali, często latami, niewdzięczne i mało dostrzegalne czynności administracyjno-organizatorskie, będąc czy nie będąc we władzach Koła. Wśród nich szczególnie zapisali się w pamięci tacy, jak: Alina Bednarczyk, Stanisław Dąbrowski, Antoni Doliński, Edward Hartfik, Tadeusz Kasiewicz, Antoni Krzywicki, Jerzy Michajłowski, Antoni Olisko, Michał Puzinowski, Wacław Siemiątkowski, Ryszard Wójcicki, Franciszek i Zofia Zawadzcy. Wiele z tych, których wymieniałem, jak i wielu innych, którzy wnieśli znaczny wkład w ciągu 30 lat pracy Koła Nr 1 im. Włodzimierza Polańskiego — nie żyje. Pozostaną oni jednak w naszej pamięci, gdyż zasłużyli na naszą wdzięczność.

25 LAT KOŁA PZF PRZY MINISTERSTWIE SPRAW WEWNĘTRZNYCH

W czerwcu 1985 roku minęło 25 lat od założenia Koła PZF przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Z tej okazji 30.12.1985 roku zorganizowano w Klubie MSW sympozjum o roli filatelistyki w popularyzowaniu zagadnień bezpieczeństwa i porządku publicznego. Sympozjum połączono z obchodami rocznicowymi Koła, na które przybyli: prezes ZG PZF Henryk Białek, prezes Okręgu Warszawskiego PZF Lucjan Adamczyk, przewodniczący współdziałających kół PZF, działacze ZG i ZO PZF, przedstawiciele redakcji „Filatelisty”, „Granicy” i „W Służbie Narodu”.

W uznaniu zasług Koła PZF przy MSW, zwłaszcza za popularyzowanie poprzez filatelistykę problematyki patriotycznej i obywatelskiej, organizowanie wystaw filatelistycznych, akcji społecznych oraz wkład działaczy Koła w prace ZO i ZG PZF, publicystykę, wystawiennictwo, organizację imprez filatelistycznych itp., Zarząd Główny PZF nadał Kołu Srebrną Odznakę Honorową PZF, którą wręczył prezes ZG PZF, podkreślając wspomnianą wyżej działalność Koła. W wygłoszonych przeze mnie i kol. Antoniego Kurczyńskiego referatach o możliwościach wykorzystania wydawnictw pocztowych i zbiorów filatelistycznych do przedstawienia i popularyzowania zagadnień bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz w wypowiedziach obecnych podkreślano, że niemal wszystkie dziedziny działalności resortu Spraw Wewnętrznych znajdują swe odbicie na znakach pocztowych (znaczkach, całostkach, datownikach okolicznościowych) i mogą być wykorzystane w zbiorze filatelistycznym przedstawiającym całokształt bądź fragmenty jego działań. Dają się w ten sposób zobrazować zagadnienia bezpieczeństwa zewnętrznego i wewnętrznego państwa, walk w obronie władzy ludowej, ochrony granic państwa, ochrony gospodarki narodowej, spraw ochrony życia, zdrowia, mienia i interesów obywateli, szczególnie w zapewnieniu bezpieczeństwa na drogach, ochronie przeciwpożarowej, zapobieganiu przestępczości i innej szkodliwej działalności, bądź usuwaniu jej przyczyn, sportu w resorcie Spraw Wewnętrznych, rocznic resortu i jego jednostek organizacyjnych. Istnieją już próby kompletowania takich zbiorów, kilkanaście z których wystawiono na wystawie z okazji 40 rocznicy SB i MO w Warszawie. Przychodząc z pomocą opracowującym takie zbiory, dwutygodnik „Filatelista” zamieścił kilka artykułów na ten temat, a także opublikowano informacje o tym w katalogach wystaw filatelistycznych.

Z okazji 25 lecia Koła, za zezwoleniem Ministerstwa Łączności, dokonano nadruku okolicznościowego na karnecie kartki pocztowej wydanej z okazji 40-lecia SB i MO, w którym zamieszczono również informację o działalności Koła.

Dowiadujemy się z niej, że Koło liczy ponad 1.000 członków, zorganizowało 14 wystaw filatelistycznych; ze sprzedaży pamiątek filatelistycznych ufundowało w 1969 roku 62 książeczki mieszkaniowe dla sierot po poległych funkcjonariuszach SB i MO, zebrało 1.000.000 zł na Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia, wpłaciło 50.000 zł na fundusz budowy pomnika „Poległym w Służbie i Obronie Władzy Ludowej”, 10.000 zł — na rzecz ofiar trzęsienia ziemi w Meksyku oraz poważne kwoty na budowę Zamku Królewskiego w Warszawie i Klub Filatelisty. Z okazji sympozjum i 25-lecia w UPT Warszawa 1 stosowano 31.12.1985 r. datownik okolicznościowy.

MARIAN LIBIONKA

REFLEKSJE PO PRELEKCJI*

Wśród różnorodnych działań, Bielski Okręg PZF kładzie szczególny nacisk na popularyzację i pogłębianie wiedzy filatelistycznej wśród szerokich rzesz członków dorosłych i młodzieży z zakresu wystawiennictwa.

W dniu 28 marca 1985 roku odbyła się w siedzibie Koła PZF Nr 2 w Bielsku-Białej w Klubie „Elektron” interesującej z punktu widzenia dydaktycznego prelek-

cja, omawiająca zagadnienia dotyczące budowy zbiorów tematycznych, którą prowadził przewodniczący Komisji Filatelistyki Tematycznej ZG PZF kol. Antoni Kurczyński.

Na temat tej prelekcji przeprowadziłem rozmowy z działaczami Okręgu T. Gallosem i S. Gonciarczykiem. Na pytanie, co wniosła prelekcja, odpowiedzieli: Kol. T. Gallos — Cenne były wskazania o kierunkach wystawiennictwa, podkreślona została sprawa właściwego przygotowania przez wystawcę planu tematycznego eksponatu, użycia właściwych kart, opisów, rozmieszczenia walorów filatelistycznych i inne. Ekspонат powinien być opracowany estetycznie. Równocześnie prelegent zaznaczył, że w oparciu o nowe przepisy Komisji Tematycznej FIP, będzie zwracana większa uwaga na rzadkość i oryginalność materiału filatelistycznego. Kol. S. Gonciarczyk powiedział: Wnoszę swoje spostrzeżenia dotyczące uwypuklenia przez prelegenta znaczenia opracowania starannego planu ekspozycji, który rzutuje na całość włożonej przez wystawcę pracy. Od dobrze przemyślanego planu zbioru zależy właściwa jego ocena przez jury. Także unikalność i oryginalność doboru tematu ma duży wpływ na późniejszą jego ocenę. Ponadto trzeba bardzo szczegółowo i wnikliwie opracowywać temat eksponatu pod względem naukowym.

Prelekcja znalazła pełne uznanie zebranych. Bardzo ożywiona dyskusja świadczyła, że tego rodzaju prelekcji powinno być znacznie więcej, aby wystawcy już zaawansowani, a także dopiero przystępujący do opracowania eksponatów wystawowych, mogli korzystać z szerokiej wiadomości prowadzącego prelekcję oraz dokonywać wymiany doświadczeń.

W imieniu Zarządu Okręgu kol. A. Halama złożył Koledze A. Kurczyńskiemu serdeczne podziękowanie za wygłoszenie tak cennej prelekcji, w oparciu o którą szerokie grono bielskich działaczy i wystawców pogłębiło wiedzę w zakresie wystawienniczym. Zaznaczył również, że każda prelekcja omawiająca zagadnienia wystawiennicze wnosi nowe spostrzeżenia i ujęcia w oparciu o kierunki tak filatelistyki rodzimej, jak i zagranicznej.

POKŁOSIE WYSTAWY FILATELISTYCZNEJ „TURFIL'85”

Dla upamiętnienia 110 rocznicy zorganizowanego przewodnictwa turystycznego w Polsce, Koło Przewodników Turystycznych przy Oddziale PTTK Zakładów Chemicznych „Oświęcim” wraz z tamtejszym Kołem PZF Nr 33 urządziło w salach Zakładowego Domu Kultury ZChO w Oświęcimiu w dniach 7—15 września 1985 r. Wystawę Filatelistyczną „Turfil'85” stopnia III.

Na 170 ekranach 32 wystawców z różnych stron Polski zaprezentowało 39 eksponatów, w tym 35 filatelistycznych (wśród nich 12 młodzieżowych) oraz 4 filumenistyczne (1 młodzieżowy). Prezentowane eksponaty ukazały znaki pocztowe i etykiety związane tematycznie z turystyką, krajoznawstwem, ochroną roślin i zwierząt, architekturą i sztuką.

W klasie honorowej wystawiony był interesujący eksponat filatelistyczny E. Wyłęzoła z Zakopanego „Świat Tatr”.

Sąd konkursowy wystawy pod przewodnictwem T. Brody z Krakowa, za zbiory filatelistyczne przyznał: dyplomy w randze medalu złotego — D. Koliba z Krakowa za eksponat „Karpaty” i J. Bujarowiczowi z Oświęcimia za eksponaty: „Kraków Kościół Mariacki” oraz „Nauka — Kultura — Sztuka”; dyplomy w randze medalu pozłacanego — J. Tatarskiemu z Białegostoku za eksponat „Faksymile w filatelistyce”, Zofii Nałkowskiej i R. Burczyk z Bytomia za eksponat „Tatry w filatelistyce”, Z. Bartkowskiemu z Gorzowa Wlkp. za eksponat „Piękno Francji”, S. Przestrzeleckiemu z Białegostoku za eksponat „Malarstwo na przestrzeni wieków”. Dyplomy w randze medalu srebrnego przyznano dwóm wystawcom, w randze medalu posrebrzanego — 6 wystawcom (w tym 2 młodzieżowe), w randze medalu brązowego — 16 wystawcom (w tym 6 młodzieżowych) oraz cztery dyplomy uznania.

Eksponaty filumenistyczne otrzymały dwa dyplomy w randze medalu posrebrzanego, jeden w randze medalu brązowego i jeden dyplom uznania.

Z okazji wystawy została wydana okolicznościowa koperta, dokonano nadruku na karcie pocztowej, a w UPT Oświęcim 4 stosowano okolicznościowy datownik.

Wystawa cieszyła się dużą popularnością i uznaniem zwiedzających. Komitet Organizacyjny wystawy pracował społecznie.

AKADEMIA Z OKAZJI DNIA ZNACZKA

Uroczystości z okazji Dnia Znaczka 85 obchodzone były przez bielskich filatelistów w roku jubileuszu 35-lecia PZF. Odbyły się one 16.10.1985 r. w Klubie „Elektron” w Bielsku-Białej.

Uroczystej akademii przewodniczył prezes Okręgu Adolf Halama. Swoją obecnością zaszczytili: wicewojewoda bielski dr Jan Wałach, wiceprezydent miasta inż. Zbigniew Ciekiele, prezes ZG PZF Henryk Białek wraz z członkami Prezydium ZG PZF oraz zastępca dyrektora Urzędu Wojewódzkiego Poczty Stanisław Sprycha.

Sekretarz ZO Jan Mencnarowski w referacie okolicznościowym podkreślił, że polski ruch filatelistyczny w nurcie przemian społecznych w Polsce Ludowej znalazł właściwe miejsce, przechodząc długą drogę od filatelistyki elitarniej do masowego ruchu społeczno-kulturalnego. Ważnym etapem na tej drodze było powołanie w 1950 roku Polskiego Związku Filatelistów. Wówczas było w nim zrzeszonych zaledwie 2 tys. członków, obecnie Związek nasz liczy ponad 300 tysięcy członków.

Tu, na Podbeskidziu, rozwój Związku był równie dynamiczny, o czym świadczy wzrost ilościowy członków i uczestników młodzieżowych tylko od chwili powołania Okręgu w 1978 roku o ponad 180%. Okręg Bielski liczy aktualnie 8.161 członków i uczestników, zajmując 13 miejsce wśród 24 okręgów.

Polscy filatelisci zawsze wykorzystywali swą wiedzę i umiejętności do upowszechniania i propagowania w kraju i za granicą najważniejszych wydarzeń z dziejów narodu i Ojczyzny. Ta działalność, nacechowana humanizmem, poszanowaniem przekonań, zasadami współpracy międzynarodowej i rozwijaniem pięknych pasji kolekcjonerskich sprawiła, że PZF to nie tylko stowarzyszenie hobbystów, lecz także poważny ruch społeczno-kulturalny, aktywizujący tysiące członków, to szkoła patriotyzmu i postaw obywatelskich.

Jedną z podstawowych form działalności PZF, widoczną na zewnątrz, jest wystawiennictwo. W okresie swej działalności PZF zorganizował w kraju ponad 6 tysięcy wystaw różnych szczebli. Przyczyniły się one do popularyzacji filatelistyki, jak i do znacznego rozwoju organizacyjnego Związku. Do działalności tej wielką wagę przywiązuje także Bielski Okręg PZF. Świadczy o tym fakt, że w okresie 35-lecia zorganizowano na terenie województwa bielskiego 102 różne wystawy, w tym 38 przypadło na okres lat 1981—1985, które obejrzało około 80 tysięcy osób dorosłych i około 50 tysięcy młodzieży.

Filateliści byli zawsze chętni do świadczeń na różne cele społeczne. W przeszłości członkowie PZF świadczyli miliony zł na takie cele, jak: budowa szkół tysiąclecia, odbudowa Zamku Królewskiego, rewaloryzacja zabytków Krakowa, na książeczki mieszkaniowe dla sierot, na pomoc powodzianom i wiele innych. Również bielscy filatelisci włączali się powszechnie do tych świadczeń. Dowodem tego niech będzie fakt, że na przestrzeni tylko ostatnich trzech lat na różne cele społeczne wpłynęło około 158 tysięcy zł. Ostatnio koła naszego Okręgu włączyły się też w akcję pomocy dla ofiar trzęsienia ziemi w Meksyku.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że działania PZF spotykają się z pozytywną oceną władz naszego kraju, co znajduje wyraz m.in. w odznaczaniu członków Związku wysokimi odznaczeniami państwowymi, resortowymi, wojewódzkimi i związkowymi.

Podczas akademii długoletnich i zasłużonych filatelistów okręgu uhonorowano wysokimi odznaczeniami państwowymi, resortowymi, wojewódzkimi i związkowymi. Medale 40-lecia PRL otrzymali: Jerzy Bajek, Zbigniew Bochenek, Władysław Fiema, Tadeusz Gallos, Stanisław Górnicz, Adolf Halama, Tadeusz Hawliczek, Józef Jurczek, Tadeusz Krawczyk, Stanisław Kurdyś, Adam Maksicki, Józef Pszczołka i Dominik Zamarski. Wicewojewoda bielski dr Jan Wałach uhonorował odznakami Za Zasługi dla Województwa Bielskiego prezesa ZG PZF Henryka Białka oraz trzech bielskich działaczy: Władysława Fiemę, Jana Gołkę i Tadeusza Krawczyka. Zastępca wojewódzkiego UPT Józef Sprycha udekorował złotymi odznakami Zasłużony Pracownik Łączności Tadeusza Gallosa i niżej podpisanego Mariana Libionkę.

W uznaniu dotychczasowej działalności na rzecz rozwoju Związku ZG PZF wyróżnił medalem 35-lecia PZF Ignacego Bujnarowicza z Oświęcimia, Pawła Cieślara z Wisły, Andrzeja Derwicha z Żywca, Tadeusza Gallosa, Mariana Libionkę, Adama Maksickiego i Mirosława Małeckiego z Bielska-Białej, Eugeniusza Matyszkowicza z Andrychowa, Andrzeja Wójcickiego z Wadowic, a także Bielskie Zakłady Graficzne — na ręce dyrektora mgr inż. Michała Pudelko. Medale wręczył prezes ZG PZF H. Białek.

Za zasługi w krzewieniu polskiej filatelistyki, władze PZF przyznały działaczom Okręgu 12 złotych i 17 srebrnych odznak honorowych PZF. Ponadto ZG PZF przyznało srebrną odznaką honorową PZF Kołu PZF Nr 2 w Bielsku-Białej. Władze Okręgu przyznały swoim działaczom 49 brązowych odznak honorowych PZF.

Dwie młode filalistki Agata Pieczora i Dorota Dąbrowska otrzymały złote młodziowe odznaki PZF.

Niezależnie od wspomnianych wyróżnień Zarząd Okręgu przyznał 76 działaczom nagrody rzeczowe w postaci walorów filatelistycznych.

Prezes ZG PZF Henryk Białek złożył w imieniu Prezydium ZG i własnym serdeczne podziękowanie wszystkim aktywistom za dotychczasowy wkład pracy społecznej dla dobra polskiej filatelistyki. Złożył również podziękowanie przedstawicielom władz wojewódzkich i miejskich za życzliwy stosunek, zrozumienie i popieranie ruchu filatelistycznego.

W części artystycznej wystąpiła Kapela Podwórkowa z Wadowic.

30-LECIE KOŁA PZF NR 30 W ŻYWCU

W październiku 1985 roku w Cechu Rzemiosł w Żywcu odbyła się uroczysta akademicka z okazji 30-lecia Koła PZF Nr 30, połączona z obchodami 35-lecia PZF i Dniem Znaczka.

W uroczystościach uczestniczyli władze i członkowie Koła oraz zaproszeni goście.

Przewodniczący Koła Andrzej Derwich w swoim wystąpieniu omówił całokształt działalności Koła na przestrzeni jego istnienia od 1 października 1955 roku. Założycielami Koła byli: Augustyn Dobrowolny, Jan Gałuszka i Andrzej Derwich. W skład pierwszego zarządu Koła weszli: Jan Gałuszka — przewodniczący, Augustyn Dobrowolny — sekretarz oraz Andrzej Derwich — skarbnik. Począwszy od 1960 roku do chwili obecnej funkcję przewodniczącego Koła pełni Andrzej Derwich.

W okresie 30-letniej działalności Koło zorganizowało szereg wystaw filatelistycznych. Organizowane są pogadanki i odczyty na tematy filatelistyczne. Założono kilka kół młodzieżowych. Wielu członków Koła brało udział w wystawach filatelistycznych różnych szczebli osiągając wyróżnienia i nagrody.

Za krzewienie ruchu filatelistycznego na Ziemi Żywieckiej władze Związku wyróżniły działaczy Koła czterema złotymi, 14 srebrnymi i 24 brązowymi odznakami honorowymi PZF.

Prezes ZO w Bielsku-Białej Adolf Halama złożył serdeczne gratulacje zarządowi Koła za całokształt działalności na rzecz PZF.

OLIMPIADY NA ZNACZKACH POCZTOWYCH ŚWIATA

W dniach 11—21 listopada 1985 roku w Domu Kultury Andrychowskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego „Andropol” w Andrychowie czynna była Wystawa Filatelistyczna „Olimpiady na znaczkach pocztowych świata” zorganizowana z okazji 30-lecia Koła PZF nr 37.

Na ponad 800 kartach wystawowych mgr Włodzimierz Wenzel zaprezentował znaki pocztowe i całostki poświęcone letnim i zimowym Igrzyskom Olimpijskim, począwszy od VII letnich Igrzysk Olimpijskich w Antwerpii 1920 roku w Belgii do Igrzysk Olimpijskich w Los Angeles w 1984 roku, zebrane prawie z całego świata. Aleksander Toma pokazał zbiór pt. „Polacy na Olimpiadach” oraz zbiór kasowników okolicznościowych stosowanych podczas imprez filatelistycznych w Andrychowie na przestrzeni istnienia Koła.

W uroczystym otwarciu wystawy udział wzięli: z ramienia Zarządu Okręgu — prezes Adolf Halama i sekretarz Jan Mencnarowski, a także przedstawiciele organizacji miejscowych, wystawcy i zaproszeni goście.

Ekspozycja cieszyła się dużą frekwencją społeczeństwa Andrychowa i okolic.

SPOTKANIE PRZY ŚWIECACH

W dniu 21 listopada 1985 roku w siedzibie Koła PZF Nr 62 w Ośrodku Wdrażania Postępu Technicznego w Energetyce odbyło się spotkanie przy świecach z pogadanką na temat „Historia ruchu olimpijskiego w świetle filatelistyki”, wygłoszoną przez wybitnego filatelistę Fabiana Burę z Warszawy — założyciela w 1962 roku

pierwszego w świecie Klubu Filatelistycznego „Olimpijczyk”, pełniącego zarazem funkcję prezesa. Niezależnie od powyższej funkcji, Fabian Bura jest jednym z założycieli w 1962 roku Międzynarodowej Federacji Filatelistyki Olimpijskiej z siedzibą w Lozannie.

W spotkaniu uczestniczyli członkowie Koła PZF Nr 62 na czele z przewodniczącym Kazimierzem Kamińskim, sekretarzem Danutą Kaps, skarbnikiem Zbigniewem Szestowickim, przewodniczącą Komisji Rewizyjnej Marianną Stylo oraz członkinią zarządu Jadwigą Chałupką. Z zaproszonych gości w spotkaniu udział wzięli: dyrektor Ośrodka inż. Andrzej Pieńkowski, sekretarz POP tow. Ryszard Migdalski, red. Jan Szpruch, prezes Zarządu Okręgu Adolf Halama, wiceprezes Mirosław Małeck i oraz sekretarz Jan Męcnarowski.

Fabian Bura w swojej prelekcji przedstawił całokształt wydań znaczków, bloczków i innych walorów filatelistycznych związanych z tematyką olimpijską od pierwszych nowożytnych igrzysk w 1896 roku w Grecji do Igrzysk Olimpijskich w Los Angeles w 1984 roku. Zapoznał uczestników spotkania ze swoimi wydawnictwami książkowymi pt. „Igrzyska olimpijskie na znaczkach pocztowych” oraz „Polska kronika olimpijska w filatelistyce”, które zostały wydane w kilku językach.

Prezes Zarządu Okręgu Adolf Halama oraz przewodniczący Koła Kazimierz Kamiński złożyli serdeczne podziękowanie Fabianowi Burze za przyjęcie zaproszenia do Bielska-Białej i wygłoszenie tak wspaniałej i niepowtarzalnej prelekcji na temat olimpijskiej filatelistyki. Do podziękowań przyłączył się również dyrektor Ośrodka Andrzej Pieńkowski.

(ML)

Polski Związek Filatelistów
Okręg Warszawski
Zarząd Koła PZF Nr 48

Warszawa, 1985.10.15

ZARZĄD GŁÓWNY POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW

Zarząd Koła Nr 48 Okręgu Warszawskiego PZF na posiedzeniu w dniu 14.10. 1985 roku postanowił z funduszu Koła przekazać kwotę 10.000 zł na pomoc ofiarom trzęsienia ziemi w Meksyku.

Jednocześnie członkowie Koła apelują do polskich filatelistów, by w miarę swych możliwości zasilili fundusz pomocy, przyczyniając się w ten sposób do zmniejszenia skutków tragedii, jakiej doznał naród meksykański.

Za Zarząd:
Przewodniczący Koła PZF Nr 48

KOMUNIKAT

Zarząd Okręgu PZF w Kaliszu zawiadamia że uległ zmianie adres siedziby biura Okręgu, w związku z czym wszelką korespondencję prosimy kierować na adres:

Polski Związek Filatelistów
Zarząd Okręgu Kaliskiego
Al. Wolności 25 /M.O.K.
62-800 KALISZ

Z PRAC PREZYDIUM ZG PZF

POSIEDZENIE ODBYTE DNIA 8.12.1985 R.

Obrady XXXVI plenarnego posiedzenia Prezydium ZG PZF toczyły się w siedzibie ZG PZF w Warszawie. Posiedzenie otworzył i obradom przewodniczył prezes kol. Henryk Białek.

W posiedzeniu, poza członkami Prezydium ZG PZF, uczestniczyli koledzy: Jerzy B. Klima — rzecznik prasowy ZG PZF, Stanisław Sadowski — przewodniczący GSK PZF i Zbigniew Zieliński — przewodniczący GKR PZF.

Chwilą ciszy uczczono pamięć zmarłego kol. Józefa Gosztyły (O/Rzeszów) — członka Głównego Sądu Koleżeńskiego PZF.

Prezes ZG PZF kol. H. Białek pogratulował kolegom, członkom Prezydium ZG PZF ponownie wybranym do władz okręgowych PZF oraz na delegatów na XIV Zjazd PZF. Podziękował tym, którzy swoje funkcje przekazali innym. Wyraził pogląd, iż koledzy ci nadal będą aktywnie uczestniczyć w pracach Prezydium ZG PZF, także w okręgach, a nowy Zarząd Główny na pewno zechce skorzystać z ich wieloletniego doświadczenia.

Kolega Zygmunt Wiatrowski złożył informację o wystawie filatelistycznej we Włocławku (O/Bydgoszcz), zorganizowanej w 60 rocznicę śmierci J. Marchlewskiego.

Zasadniczymi tematami obrad było dokonanie wstępnej oceny przebiegu kampanii sprawozdawczo-wyborczej do władz PZF oraz przedyskutowanie spraw związanych ze szkoleniem ekspertów PZF.

W ocenie przebiegu kampanii sprawozdawczo-wyborczej zwrócono uwagę na brak aktywności w dość poważnym odsetku kół PZF w niektórych okręgach. W kołach tych nie zostały przeprowadzone wybory nowych władz oraz delegatów na zebrania wyższego szczebla organizacyjnego. Podkreślono częstokroć dający się zauważyć u działaczy kół brak znajomości Statutu PZF, a także konieczność położenia większego nacisku na zwiększenie kontaktu z kołami działaczy Oddziałów i Okręgów PZF.

Prezydium przeanalizowało propozycje Komisji Ekspertów i Zwalczania Fałszerstw w zakresie szkolenia kandydatów na ekspertów PZF i podjęło stosowne decyzje.

Prezydium ZG PZF przedyskutowało także problem szkolenia podstawowego (ogólnego) w Związku. Z satysfakcją przyjęto informację kol. Z. Wiatrowskiego, że Zarząd Okręgu PZF w Bydgoszczy gotów jest podjąć się zorganizowania Studium szkolenia podstawowego. Natomiast kol. Wiatrowski zobowiązał się przygotować — do omówienia — materiał organizacyjny-programowy w tym zakresie. Ustalono, że problem szkolenia podstawowego w Związku będzie jednym z tematów dyskusji kolejnego posiedzenia Prezydium i na tym posiedzeniu zostanie zajęte stanowisko w tej sprawie.

Nawiązano do sprawy wydania drukiem „Zasad organizacyjnych wystawienictwa filatelistycznego w PZF”. Prezes kol. H. Białek przypomniał, że ostatnio zagadnienie to było omawiane na roboczym posiedzeniu Prezydium ZG PZF (3.12.1985 r.). Materiał jest przygotowany. Zostanie uzupełniony o ostatnie dokumenty FIP w tym zakresie i będzie przedłożony zespołowi problemowemu ZG PZF do spraw wystawienictwa w celu jego ostatecznego przeglądu i przygotowania do druku.

Prezydium dyskutowało nad stanem posiadania negatywów klisz arkuszy znaczków pocztowych. Podkreślono zasługi ówczesnego ZG PZF, który taki materiał zdobył. Aktualnie część tego materiału jest w ZG, natomiast część od kilku lat znajduje się w Okręgu Krakowskim PZF. W wyniku dyskusji postanowiono cały materiał zgromadzić w biurze ZG PZF. Zobowiązano ZO w Krakowie do dokonania inwentaryzacji negatywów oraz ich protokółarnego przekazania do biura ZG PZF w terminie do 31 marca 1986 roku.

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 82/XIII/85/Pr z dnia 8.12.1985 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia powzięte w okresie od 2 października do 3 grudnia 1985 roku.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. Udzielenie ZO PZF w Częstochowie dotacji w kwocie 350 tys. zł z przeznaczeniem na pokrycie kosztów wykonania 50 gablot wystawowych i 15 skrzynek do przechowywania i transportu szyb.
2. W uznaniu wniesionego społecznego wkładu pracy na rzecz propagowania i rozwoju filatelistyki — wyróżnienie Zarządu Okręgu PZF w Kielcach kryształowym pucharem z emblematem PZF.
3. Zatwierdzenie „Regulaminu zakładowej działalności socjalnej — obowiązującego w Polskim Związku Filatelistów”.
4. Przeprowadzenie rozmów z producentem gablot aluminiowych. Wstępne rozmowy dotyczyły wyprodukowania 3 tysięcy gablot.
5. W zakresie wystaw filatelistycznych:
 - z uwagi na choroby jurorów sądu konkursowego dwustronnej wystawy filatelistycznej „Polska—Szkocja” kolegów M. Czernika i Zb. Piekuta — uzupełnienie składu jury przez włączenie kolegów W. Michałowskiego i J. Szpakowskiego;
 - ufundowanie nagród rzeczowych (upominków) dla wystawców na wystawie filatelistycznej „40-lecie ONZ” (Warszawa) — pięć klaserów ze znaczkami; każdy klaser wartości 1.000 zł.
6. Przyjęcie do Koła PZF „Polonia” niżej wymienionych członków nadzwyczajnych:
 - Jan Przygoda, Holandia — nr ewid. 309
 - Ortwin Kern, RFN — nr ewid. 310
 - Gerhard Hahne, RFN — nr ewid. 311
 - Jurgen Warnede, RFN — nr ewid. 312
 - Jurgen Reinstron, RFN — nr ewid. 313
 - Dirk Janietz, RFN — nr ewid. 314
 - J. P. Deij, Holandia — nr ewid. 315
7. Zatwierdzenie składu Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowego Młodzieżowego Konkursu Filatelistycznego pn. „Pokój Dzieciom” (Koszalin, 26—31 sierpnia 1986 roku) i IV Krajowej Młodzieżowej Wystawy Filatelistycznej „Koszalin 86” (Koszalin, 30.08.—07.09.1986 r.) w osobach:
 - Zbigniew Stasiłowicz — przewodniczący,
 - Zygmunt Linke — wiceprzewodniczący d/s konkursu,
 - Jan Prokulewicz — wiceprzewodniczący d/s wystawy,
 - Stanisław Polańczyk — sekretarz,
 - Jerzy Musiał — skarbnik,
 - Ryszard Belczyk — członek,
 - Józef Krzyżanowski — członek,
 - Jerzy Siadak — członek.
8. Akceptację planu współpracy PZF z zagranicą na 1986 rok.
9. Przyjęcie sprawozdań z wyjazdów służbowych:
 - a) kol. H. Białka do NRD — Międzynarodowa Wystawa Filatelistyczna „Socphillex 85”, udział w konferencji kierownictw związków filatelistów krajów socjalistycznych;
 - b) kol. J. Ryblewskiego do Włoch — udział w jury Światowej Wystawy Filatelistycznej „Italia 85”;
 - c) kol. J. Parfiniewicza do Włoch — komisarz krajowy ŚWF „Italia 85”;
 - d) kol. J. Witkowskiego do Włoch — członek delegacji PZF na ŚWF „Italia 85”, uczestnictwo w 54 Kongresie FIP;
 - e) kol. H. Białka do Włoch — udział w 54 Kongresie FIP.
10. Zatwierdzenie rozdzielnika na bloczki „Italia 85” z nadrukiem „35 lat Polskiego Związku Filatelistów” — według stanu członków i uczestników młodzieżowych na dzień 30.06.1984 r.
11. Powołanie komisji inwentaryzacyjnej do przeprowadzenia spisów z natury w biurze ZG PZF, w osobach:

- kol. Józef Kossowski — przewodniczący,
 - kol. Maria Iwanicka — członek,
 - ob. Daniela Sawicka — członek.
12. Akceptację rozdzielnika stempli okolicznościowych z puli ZG PZF na 1986 rok.
13. Powołanie na stanowisko dyrektora biura ZG PZF ob. Mariana Sliwińskiego.
- (AK)

WAŻNIEJSZE DECYZJE ZG PZF PODJĘTE DNIA 8.12.1985 R.

1. Prezydium ZG PZF jednomyślnie przyjęło i zatwierdziło — bez wnoszenia uwag — treść protokołu Nr 8/35/XIII/85/Pr z plenarnego posiedzenia Prezydium ZG PZF odbytego dnia 27 września 1985 roku w Gdańsku.
2. W wyniku dyskusji nad propozycjami Komisji Ekspertów i Zwalczenia Fałszerstw ZG PZF dot. zatwierdzenia „Kart szkolenia kandydatów na ekspertów PZF” — Prezydium ZG:
 - 1) zatwierdziło „Kartę szkolenia kandydata na eksperta PZF” kol. Sergiusza Kućko (O/Gdańsk) — określając zakres ubiegania się o uprawnienia: znaczki PRL i Port Gdańsk;
 - 2) warunkowo zatwierdziło „Kartę szkolenia kandydata na eksperta PZF”:
 - a) kol. Macieja Miszczaka (O/Wrocław) — określając zakres ubiegania się o uprawnienia: znaczki PRL i Port Gdańsk;
 - b) kol. Mariana Szwemina (O/Katowice) — określając zakres ubiegania się o uprawnienia: znaczki Holandii;
 - 3) zwróciło się do kol. Mariana Waysa, przewodniczącego Komisji Ekspertów i Zwalczenia Fałszerstw ZG PZF o spowodowanie by Komisja w sprawach podjętych decyzji przez Prezydium ZG PZF przygotowała do zainteresowanych stosowną korespondencję.
3. Prezydium ZG PZF zaakceptowało przedłożony przez skarbnika ZG PZF kol. Ryszarda Szymańskiego projekt preliminarza finansowego ZG PZF na 1986 rok. Preliminarz zamyka się kwotami 57.694,0 tys. zł.
4. Po zapoznaniu się z treścią protokołu z posiedzenia jury medalu PZF „Za Zasługi dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych” (1.12.1985 r.) i przedyskutowaniu propozycji jury, Prezydium ZG PZF jednomyślnie zaakceptowało i nadało medal za 1984 rok:
 - kol. Klemensowi Hejrowskiemu (O/Gdańsk) — za szeroką prezentację tematyki morskiej w filatelistyce na łamach czasopism filatelistycznych i innych;
 - kol. Jiří Královi (CSRS, Karvina) — za publikacje o polskich znakach pocztowych zamieszczane na łamach czasopism filatelistycznych w Czechosłowacji;
 - kol. Marianowi Libionka (O/Bielsko-Biała) — za całokształt publikacji zamieszczonych w czasopismach filatelistycznych;
 - kol. Janowi Malikowi (O/Kraków) — za całokształt publikacji oraz duże zasługi w inicjowaniu i realizacji wydawnictw upowszechniających wiedzę filatelistyczną;
 - kol. Zygmuntowi Szymańskiemu (O/Warszawa) — za książkę pt. „Z notatnika kolekcjonera”, zawierającą zbiór interesująco napisanych felietonów poświęconych szerokiej problematyce filatelistycznej (Krajowa Agencja Wydawnicza, Warszawa 1984, s. 250);
 - Centralnemu Ośrodkowi Badawczo-Rozwojowemu Poczty (Warszawa) — za publikacje dotyczące historii poczty w kwartalniku „Technika i eksploatacja poczty” oraz monografii historycznej „Odbudowa poczty i telekomunikacji w Polsce Ludowej 1944—1949” (Warszawa, 1984);
 - Kolegium Redakcyjnemu „Historyczno-Badawczemu Biuletynu Filatelistycznego” (Łódź) — za całokształt działalności redakcyjnej i edytorskiej;
 - Redakcji czasopisma „Filatelista-Tematy B” (Katowice) — za publikacje prezentujące i popularyzujące filatelistykę poświęconą przemysłowi i technice oraz lotnictwu i podbojowi kosmosu.
5. Prezydium przyjęło do akceptującej wiadomości propozycje kol. Z. Wiatrowskiego, przewodniczącego Komisji Młodzieżowej ZG PZF o organizacji posiedzeń komisji:

- a) 8 lutego 1986 roku w siedzibie ZG PZF z udziałem członków zespołu problemowego ZG PZF d/s młodzieżowego ruchu filatelistycznego;
b) 9 lutego w MDK w Warszawie z udziałem przewodniczących komisji młodzieżowych okręgów PZF.

(AK)

UCHWAŁA

Głównego Sądu Koleżeńskiego PZF z dnia 25 września 1985 r.

Członkowie Głównego Sądu Koleżeńskiego Polskiego Związku Filatelistów, zebrani w dniu 28 września 1985 roku w Gdańsku na uroczystościach jubileuszowych Związku, mając na uwadze wzrost powszechnej dyscypliny organizacyjnej członków Związku, poważne osiągnięcia w popularyzacji filatelistyki, wzrost szeregów członkowskich — w celu umożliwienia pełnego powrotu członkom PZF do życia organizacyjnego wszystkim filatelistom polskim z okazji 35-lecia Polskiego Związku Filatelistów

postanowili

podjąć jednomyślnie uchwałę o:

1. Darowaniu orzeczonych w terminie do dnia 28 września 1985 r. wobec członków Związku kar dyscyplinarnych orzeczonych przez Sądy Koleżeńskie wszystkich szczebli Związku.
2. Umorzeniu toczących się przed Sądami Koleżeńskimi wszystkich szczebli Związku postępowań dyscyplinarnych wszczętych przed dniem 28 września 1985 roku.
3. Nie podlegają darowaniu prawomocnie orzeczone kary wykluczenia ze Związku.
4. Wykonanie niniejszej uchwały zlecić Sądom Koleżeńskim wszystkich szczebli Związku.

Za Główny Sąd Koleżeński:
Przewodniczący

Głównego Sądu Koleżeńskiego
Polskiego Związku Filatelistów

Stanisław SADOWSKI

CENTRALNY PLAN WYSTAW I IMPREZ PZF NA 1986 ROK

I. WYSTAWY KONKURSOWE KRAJOWE

1. „Paxfila 86” pod hasłem „Filatelistyka dla pokoju” z okazji Międzynarodowego Roku Pokoju ogłoszonego przez ONZ, stopnia II, zbiory społeczno-polityczne, październik 1986 r. z udziałem międzynarodowym. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Warszawie, 00-391 Warszawa, Al. 3-go Maja 12, tel. 26-25-01.
2. „Koszalin 86” — IV Krajowa Młodzieżowa Wystawa Filatelistyczna, ogólna, stopnia II, 30.08.—7.09.1986 r. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Koszalinie, 75-700 Koszalin, ul. Wojska Polskiego 5, tel. 257-92.
3. „Maximafila 86” — karty analogo i maxifila oraz filumenistyka, stopnia II, 3—20.11.1986 r. z udziałem międzynarodowym. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Białymostku, 22-100 Białymostek, ul. Wolności 1, tel. 22-10-10.

lymstoku, 15-077 Białystok, ul. Warszawska 38, tel. 416-615. Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego Weronika Stepanczenko.

4. „150 lat Warszawskiej Straży Pożarnej” — tematyczna, stopnia II, 30 maja — 13 czerwca 1986 roku z udziałem międzynarodowym. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Warszawie, 00-391 Warszawa, Al. 3-go Maja 12, tel. 26-25-01. Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Jerzy Parfiniewicz.
5. „Sport 86” z okazji 90 rocznicy Igrzysk Nowożytnych, tematyczna, stopnia II, czerwiec 1986 r. z udziałem międzynarodowym. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Warszawie, 00-391 Warszawa, Al. 3-go Maja 12, tel. 26-25-01.
6. „Gdynia 86” z okazji 60-lecia miasta Gdyni oraz 50-lecia ruchu filatelistycznego w Gdyni, stopnia II, wrzesień 1986 r. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Gdańsku, 80-837 Gdańsk, ul. Straganiarska 28/30, tel. 31-63-52.

II. WYSTAWY KONKURSOWE BILATERALNE

1. „Węgry — Polska”, ogólna, stopnia II, Węgry, Budapeszt, październik 1986 r. udział 15—20 eksponatów. Komisarz krajowy Andrzej Kopczyński — Warszawa.
2. „RFN — PRL”, ogólna, stopnia II, RFN, Hamburg, IV Kwartał 1986 r. lub I kwartał 1987 r. udział 15—20 eksponatów. Komisarz krajowy Ryszard Szymański — Warszawa.

III. UDZIAŁ PZF W WYSTAWACH ZAGRANICZNYCH

1. SWF „Ameripex 86” pod patronatem FIP, USA, Chicago, 22.05.—1.06.1986 r. udział 10 eksponatów dorosłych i 2 eksponaty literatury, 4 eksponaty młodzieżowe. Komisarz krajowy Antoni Kureczyński — Warszawa, tel. 31-70-08.
2. SWF „Stockholmia 86” pod patronatem FIP, Szwecja, Sztokholm, 28.08.—7.09.1986 r. udział 18 eksponatów dorosłych, 4 eksponaty literatury, 9 eksponatów młodzieżowych, 3 eksponaty nowości pocztowych. Komisarz krajowy Karol Strug — Kielce, tel. 476-15.
3. MWF „Socphilex 86” KDL, ogólna, stopnia I, CSRS, Kolin, czerwiec 1986 r. udział 10—15 eksponatów. Komisarz krajowy Lucjan Adamczyk — Warszawa.
4. MWF „Młodzież 86” z okazji Międzynarodowego Dnia Dziecka, ogólna, stopnia II, ZSRR, Leningrad, maj 1986 r. udział 2 eksponatów młodzieżowych.
5. KWF „Kobiet filatelistek” z udziałem międzynarodowym, Bułgaria, Burgas, 14—20.03.1986 r.
6. KWF „Młodzieżowa” z udziałem międzynarodowym. Bułgaria, Błogoswargard, 3—10.04.1986 r.
7. KWF „Młodzieżowa” z udziałem międzynarodowym. CSRS, Liptovsky Mikulas, 30.05.—13.06.1986 r. udział 1 eksponatu młodzieżowego.
8. KWF „Historia poczty i aerofilatelistyka” z udziałem międzynarodowym. CSRS, październik 1986 r. udział 2 eksponatów.
9. KWF „Młodzieżowa” z udziałem międzynarodowym. Węgry, Budapeszt, czerwiec 1986 r. udział 3 eksponatów młodzieżowych.
10. KWF „Sport” z udziałem międzynarodowym. NRD, Suhl, 6—14.09.1986 r. udział 2 eksponatów.
11. KWF „Przyroda i technika” z udziałem międzynarodowym. NRD, Magdeburg, 11—19.10.1986 r. udział 2 eksponatów.
12. KWF „Maximafila” z udziałem międzynarodowym. Włochy, udział 2 eksponatów.

IV. IMPREZY I SPOTKANIA

1. 55 Kongres FIP — Szwecja, Sztokholm, 8—9.09.1986 rok.
2. Narada przedstawicieli związków filatelistów i redaktorów czasopism filatelistycznych KDL. CSRS, Kolin, czerwiec 1986 rok.
3. XIV Walny Zjazd Delegatów PZF — Poznań, 3—4.05.1986 rok.
4. XIV Konferencja Filatelistów Bułgarii. Bułgaria, Sofia, 5—6.12.1986 r.
5. Międzynarodowy konkurs młodzieżowy pod hasłem „Pokój dzieciom”. Koszalin, 26—31.08.1986 rok.
6. Narada sekretarzy związków filatelistów KDL. Węgry, Budapeszt, 06/07.1986 r.
7. Seminarium tematyczne „Kobieta w filatelistyce”. Bułgaria, Burgas, 15.03.1986 r.
8. Międzynarodowy obóz młodzieży filatelistycznej. Bułgaria, Berkowice, 1—15.06.1986 rok.

PODZIAŁ DATOWNIKÓW OKOLICZNOŚCIOWYCH NA 1986 ROK

1. Okręg PZF Białystok	— Mł. WF „Pokój dzieciom” — KWF „Maximafila 86” — WF Utrwalanie władzy ludowej w białostockiem	— 3
2. Okręg PZF Bielsko-Biała	— Mł. WF „Pokój dzieciom”	— 1
3. Okręg PZF Bydgoszcz	— —	— 1
4. Okręg PZF Częstochowa	— —	— 1
5. Okręg PZF Gdańsk	— KWF „Gdynia 86”	— 2
6. Okręg PZF Gorzów Wlkp	— 40 lat filatelistyki w Gorzowskiem	— 1
7. Okręg PZF Kalisz	— —	— 1
8. Okręg PZF Katowice	— WF „Katowice — Halle” — WF „Kopasyny” — WF „Bytom” — WF „Chorzów” — WF „Katowice”	— 5
9. Okręg PZF Kielce	— —	— 1
10. Okręg PZF Koszalin	— IV KWF „Młodzieżowa” — Młodzieżowy konkurs fil.	— 2
11. Okręg PZF Kraków	— —	— 1
12. Okręg PZF Lublin	— —	— 1
13. Okręg PZF Łódź	— —	— 1
14. Okręg PZF Olsztyn	— —	— 1
15. Okręg PZF Opole	— —	— 1
16. Okręg PZF Poznań	— XIV Walny Zjazd PZF	— 2
17. Okręg PZF Rzeszów	— —	— 1
18. Okręg PZF Szczecin	— —	— 1
19. Okręg PZF Tarnów	— WF „40 lat ORMO” — WF „Dni Tarnowa”	— 2
20. Okręg PZF Toruń	— X-lecie współpracy kulturalnej Schweri-Ruse-Pecs	— 1
21. Okręg PZF Wałbrzych	— —	— 1
22. Okręg PZF Warszawa	— KWF „Paxfila 86” — KWF „150 lat Warsz. Straży Pożarnej” — KWF „Sport 86”	— 3
23. Okręg PZF Wrocław	— WF „Kwiaty — Pokój” — WF „Bolesławiec” — WF „Olawa” — WF „40 lat ORMO”	— 3
24. Okręg PZF Zielona Góra	— —	— 1
25. Komisja Wystaw ZG PZF	— ŚWF „Ameripex 86” — ŚWF „Stockholmia 86” — MWF „Socphilex 86”	— 3
26. Komisja Młodzieżowa ZG PZF	— —	— 2
27. Prezydium ZG PZF	— —	— 3
28. Rezerwa	— —	— 4
Razem:		50

NADRUKI NA KOPERTACH PRL — SYMBOL Ck

102. Ck 43. 12.I.1967. N.II. Sygn. PPTiT XII.66. Nakład 3.592.000 sztuk. Nadruk stempelkiem w barwie fioletowej „Kudowa Zdrój Poczta Obchodowa — Snieżnik”. Nakład nadruku nieznany.
103. Ck 62. 18.II.1977. N.VII. Sygn. PPTiT III kw. 1979. Nakład 1.302.384 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Lasy Parczewskie 1 rocznica otwarcia rezerwatu historyczno-przyrodniczego w lasach parczewskich oraz izby pamięci narodowej w Parczewie”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 25.03.85. Nakład nadruku nieznany.
104. Ck 64.I. 28.II.1980. Sygn. PPTiT 1980. Nakład 7.926.000 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Stronnictwo Demokratyczne Koło Pracowników Łączności w 175 rocznicę śmierci Stanisława Małachowskiego (podobizna Małachowskiego). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 28.XI.1984. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
105. Ck 64.II. 28.II.1980. PPTiT 1982. Nakład 4.449.900 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „800 Lat Inowrocławia. Książę Kazimierz Kujawski — założyciel Inowrocławia (podobizna Księcia)”. Nakład nadruku nieznany.
106. Ck 69. 13.IX.1982. Bez sygnatury nakładowej. Nakład 11.999.000 sztuk. Nadruk w barwie czerwonej i granatowej „Zjazd absolwentów Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej Politechniki Warszawskiej Warszawa 1985.10.26. (Godło Politechniki). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985.8.07. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
107. Ck 70. 16.IX.1982. Sygn. PPTiT (1982). Nakład 739.500 sztuk.
Ck 77.II. 2.VII.1984. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 6.000.000 sztuk.
Ck 80. 10.VI.1985. Sygn. PPTiT 1985. Nakład 2.000.000 sztuk. Nadruk w barwach czerwonej, granatowej, zielonej oraz czarnej „Harcerska Akcja Letnia Białka 85. Hufiec ZHP Parczew im. Bohaterów Walk w Lasach Parczewskich” (namioty i żagle). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85-06-24. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
108. Ck 74. 16.VI.1983. Sygn. PPTiT 1983. Nakład 5.102.000 sztuk. Nadruk w barwie ciemno-brunatnej „800 Lat Inowrocławia Kościół p.w. Najświętszej Marii Panny — ruina — XII w.” (widok Kościoła). Nakład nadruku nieznany.
109. Ck 74. 16.VI.1983. Sygn. PPTiT 1983. Nakład 5.102.000 sztuk. Nadruk w barwie czerwonej „IV Międzynarodowy Kongres Józefologiczny 22-29.09.1985. Kalisz”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406. Nakład nadruku 4.700 sztuk.
110. Ck 74. 16.VI.1983. Sygn. PPTiT 1983. Nakład 5.102.000 sztuk. Nadruk w barwie czarnej oraz w barwie granatowej „VII Rocznica Pontyfikatu Jana Pawła II 1978—1985”. Nakład nadruku nieznany.
111. Ck 77.II. 12.VIII.1984. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 6.000.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „O braterstwo broni, Pokój i Socjalizm XXX Lat Układu Warszawskiego. VI Letnia Spartakiada Armii Zaprzysiężonych. Warszawa—Bydgoszcz—Wrocław, sierpień 1985”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/1454 z 85.06.19. Nakład nadruku nieznany.
112. Ck 77.II. 2.VII.1984. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 6.000.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „O Braterstwo Broni, Pokój i Socjalizm — 40-lecie SOW — VI Letnia Spartakiada Armii Zaprzysiężonych, Wrocław — sierpień — 1985” (sylwetki zawodników). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/1454 z 85.06.19. Nakład nadruku nieznany.
113. Ck 79. 2.V.1985. Bez sygnatury nakładowej. Nakład 2.013.000 sztuk.
Ck 81. 16.VIII.1985. Sygn. PPTiT 1985. Nakład 500.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej oraz w barwie fioletowej „Wystawa Filatelistyczna 800 Lat Inowrocławia — Inowrocław 1985-09-15-22” (herb Inowrocławia). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85-08-30. Nakład nadruku nieznany.
114. Ck 80. 10.VI.1985. Sygn. PPTiT 1985. Nakład 2.000.000 sztuk. Nadruk w barwie fioletowej „Kolejarze honorowymi dawcami krwi — X Lat Klubu HDK w Centralnym Ośrodku Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa” (Elektrowóz). Zezwolenie Min. Łączn. 85.03.26 PEZ-406. Nakład nadruku 1.000 sztuk.
115. Ck 80. 10.VI.1985. Sygn. PPTiT 1985. Nakład 2.000.000 sztuk. Nadruk w barwie granatowej „X Lat Muzeum Osadnictwa Wojskowego 1975—1985. Muzeum Osadnictwa Wojskowego Rynek Ratusz skr. poczt. 3 tel. 32-13-59. 800 Lubań Śląski” (sylwetka Ratusza). Nakład nadruku nieznany.

116. Ck 69. 13.IX.1982. Bez sygnatury nakładowej. Nakład 11.999.200 sztuk. Nadruk wielobarwny „40 Lat Marynarki Wojennej PRL Korsarz 1945, Orzeł 1951, Hutnik 1984”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985-04-23. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
117. Ck 69. 13.IX.1982. Bez sygnatury nakładowej. Nakład 11.999.200 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Jubileusz 700-lecia przyjazdu Franciszkanów do Legnicy 1284–1984”. Nakład nadruku nieznany.

NADRUKI NA KARTKACH POCZTOWYCH — SYMBOL Cp

403. Cp 150. 22.III.1958. N.II. Sygn. XI.58. Nakład 506.500 sztuk. Nadruk stempelem „100-lecie Polskiego Znaczką Poczтового 1860–1960. Prezydium Wojew. Rady Narodowej Wydział Kultury Bydgoszcz”. Nakład nadruku nieznany.
404. Cp 306. 10.VIII.1966. Sygn. PPTiT IV.66. Nakład 502.000 sztuk.
Cp 309. 6.IX.1966. Sygn. PPTiT IV.66. Nakład 509.500 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Zakład Medycyny Sądowej Pomorskiej Akademii Medycznej — Szczecin, Al. Powstańców Wlkp. 72 — Polska — Poland”. Nakład nadruku 1.000 sztuk.
405. Cp 316. At. 31.I.1967. N.I. PPTiT XII.66. Nakład 3.538.001 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „Ankieta Konkursowa — Dyrekcja MZK w dążeniu do podniesienia poziomu świadczonych usług...”. Nakład nadruku nieznany.
406. Cp 386. 26.VIII.1968. Sygn. PPTiT VIII.68. Nakład 509.401 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Miejsce na pieczęć sklepu — Informacje 1) na odwrocie karty pocztowej prosimy wpisać uwagi, życzenia, ewentualnie zażalenia na pracę sklepu. 2) w ciągu 2 tygodni prosimy oczekiwać na odpowiedź dyrektora przedsiębiorstwa”. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
407. Cp 547. 28.XII.1972. N.I. Sygn. PPTiT XII.72. Nakład 4.866.700 sztuk, N.II. Sygn. PPTiT I.73. Nakład 1.158.000 sztuk. Nadruk w barwie brązowej „CRS Rolmasz Składnica Maszyn Rolniczych i części wymiennych PZGS 86-200 Chełmno-Grubno Tel. 90. Zapraszamy na zakupy”. Nakład nadruku nieznany.
408. Cp 680aI. 5.VII.1978. N.I. Sygn. PPTiT IX.77. Nakład 202.0000 sztuk.
Cp 688. 9.I.1978. Sygn. PPTiT I.78. Nakład 100.700 sztuk. Nadruk w barwie granatowej „Święto Trybuny Ludu Warszawa 2–5 wrzesień 78. Interkosmos Mirosław Hermaszewski pierwszy Polak w Kosmosie 27 czerwca — 5 lipca 1978 r.” (podobizna Hermaszewskiego). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 9.VIII.78. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
409. Cp 703. 19.VII.1978. Sygn. PPTiT VI.78. Nakład 103.500 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Wizyta I polskiego kosmonauty ppłk. pil. Mirosława Hermaszewskiego w Wojskowym Instytucie Medycyny Lotniczej. Warszawa, dnia 20.09.1978”. Nakład nadruku nieznany.
410. Cp 762. 2.VII.1980. Sygn. PPTiT VI.80. Nakład 210.500 sztuk. Nadruk w barwie fioletowej „VI Letnia Spartakiada Armii Zaprzysiężonych Lekka Atletyka Bydgoszcz 18–25. VIII.1985”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85-05-13. Nakład nadruku nieznany.
411. Cp 765. 20.VIII.1980. N.II. Sygn. PPTiT I.81. Nakład 1.547.000 sztuk. N.V. Sygn. PPTiT X.82. Nakład 2.037.000 sztuk.
Cp 824. 16.III.1983. N.I. Sygn. PPTiT II.83. Nakład 4.073.500 sztuk. N.II. Sygn. PPTiT V.83. Nakład 2.937.000 sztuk. N.V. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.048.000 sztuk.
Cp 857. 12.XII.1983. N.I. Sygn. PPTiT XI.83. Nakład 2.062.700 sztuk. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie brązowej oraz w barwie zielonej „VIII Międzynarodowy Turniej Szachowy Kobiet — Szachowe dni Bydgoszczy — Bydgoszcz 22.09.1985”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85-05-16. Nakład nadruku nieznany.
412. Cp 765. 20.VIII.1980. N.V. Sygn. PPTiT X.82. Nakład 2.037.000 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „Ogólnopolski Jubileuszowy Zlot Caravaningu Caravaning Rally 83 — Warszawa — Automobil Klub Warszawski Koło Caravaningu” (sylwetka samochodu z przyczepą). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/85 z 1.04.1983. Nakład nadruku 4.000 sztuk.
413. Cp 765. 20.VIII.1980. N.III. Sygn. PPTiT IV. Nakład 2.048.000 sztuk.
Cp 824. 16.III.1983. N.I. Sygn. PPTiT II.83. Nakład 4.073.500 sztuk. Nadruk w barwie brązowej i zielonej „60-lecie II Liceum Ogólnokształcącego im. M. Kopernika w Bydgoszczy — Zjazd Absolwentów 15.X.1983” (podobizna Kopernika). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 15.09.83. Nakład nadruku nieznany.

414. Cp 765. 20.VIII.1980. N.II. Sygn. PPTiT I.81. Nakład 1.547.000 sztuk.
- Cp 824. 16.III.1983. N.V. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.048.000 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Zakład Badania Chorób Niedoborowych Instytut Weterynarii Aleje Powstańców Wlkp Nr 10 85-030 Bydgoszcz Polska”. Nakład nadruku nieznany.
415. Cp 809. 15.IV.1982. Sygn. PPTiT I.82. Nakład 322.000 sztuk.
- Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „800 Lat Inowrocławia — Inowrocławskie Kopalnie Soli” (wieża wyciągowa). Nakład nadruku nieznany.
416. Cp 809. 15.IV.1982. Sygn. PPTiT I.82. Nakład 322.000 sztuk.
- Cp 824. 16.III.1983. N.V. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.036.000 sztuk.
- Cp 845. 9.IX.1983. Sygn. PPTiT IX.83. Nakład 1.029.500 sztuk.
- Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk.
- Cp 859. 30.I.1984. Sygn. PPTiT I.84. Nakład 1.032.400 sztuk.
- Cp 879. 17.VII.1984. Sygn. PPTiT VII.84. Nakład 312.400 sztuk.
- Cp 904. 4.V.1985. Sygn. PPTiT 1985. Nakład 307.500 sztuk. Nadruk w barwach czerwonej, zielonej, granatowej i czarnej „Harcerska akcja letnia Białka 85. Hufiec ZHP Parczew im. Bohaterów Walk w lasach Parczewskich” (namioty, żagle). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85-06-24. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
417. Cp 809. 15.IV.1982. Sygn. PPTiT I.82. Nakład 322.000 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Lasy Parczewskie 1 Rocznicą Otwarcia Rezerwatu Historyczno-Przyrodniczego w lasach Parczewskich oraz Izby Pamięci Narodowej w Parczewie”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 25.03.85. Nakład nadruku nieznany.
418. Cp 824. 16.III.1983. N.III. Sygn. PPTiT VIII.83. Nakład 2.040.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „Okręgowa Wystawa Filatelistyczna 40 Lat PRL Bytom 26.V.1984”. Zezwolenie PZF Okręg K-ce 1/84. Nakład nadruku nieznany.
419. Cp 824. 16.III.1983. N.II. Sygn. PPTiT V.83. Nakład 2.937.000 sztuk. N.III. Sygn. PPTiT VIII.83. Nakład 2.040.000 sztuk.
- Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie czarno-niebieskiej „Elektryfikacja linii Gdańsk—Warszawa — 1969.09.14, Malbork 1983.09.03, Ława 1985.12.19, Dziadkowo 1985.09.28, Ciechanów 1984.09.22, Nasielsk 1982.12.27” (Elektrowóz). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985.11.11. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
420. Cp 824. 16.III.1983. N.I. Sygn. PPTiT II.83. Nakład 4.073.500 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Koło ZSMP w... Kod... Poczta... Gmina, Województwo, Przewodniczący Koła — Dekada Koła ZSMP 20—30.IV.83”. Nakład nadruku 55.000 szt.
421. Cp 824. 16.III.1983. N.I. Sygn. PPTiT II.83. Nakład 4.073.500 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „ZSMP — Koło ZSMP w... Poczta, ulica, gmina, województwo — Przewodniczący Koła... III dekada Koła ZSMP 10—20.X.1983”. Nakład nadruku nieznany.
422. Cp 824. 16.III.1983. N.V. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.036.000 sztuk.
- Cp 857. 12.XII.1983. N.I. Sygn. PPTiT XI.83. Nakład 2.062.700 sztuk.
- Cp 859. 30.I.1984. Sygn. PPTiT I.84. Nakład 1.032.400 sztuk. Nadruk w barwie ciemno-zielonej „Bohaterom Września Kwiaty w 46 Rocznicę Bitwy pod Kutnem” (kawaleria 1939). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85-06-28. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
423. Cp 824. 16.III.1983. N.V. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.036.000 sztuk.
- Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk czerwono-czarny „Krajna 85 — X Dni Nakła n. Notecią Wystawa Filatelistyczna — strój Krajeński” (sylwetki pary tańczącej). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985-05-15. Nakład nadruku nieznany.
424. Cp 824. 16.III.1983. N.V. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.036.000 sztuk. Nadruk w barwie czerwonej „Wystawa książek i ekslibrisów 400 rocznica śmierci Jana Kochanowskiego — Wieszca z Czarnolasu Ostrów Wielkopolski, 26 września 1984”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/24 z 4.7.1984. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
425. Cp 824. 16.III.1983. N.V. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.036.000 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „Przewodnik Tatrzański 110 Lat Przewodnictwa PTT, PTK, PTTK 1875—1985”. Nakład nadruku nieznany.
426. Cp 824. 16.III.1983. N.V. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.036.000 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „Wystawa Filatelistyczna Turfil 85 Oświęcim 7—15.IX.85. Przewodnik Tatrzański 110 Lat Przewodnictwa PTT, PTK, PTTK”. Nakład nadruku nieznany.
427. Cp 824. 16.III.1983. N.I. Sygn. PPTiT II.83. Nakład 4.073.500 sztuk. N.II. Sygn. PPTiT V.83. Nakład 2.937.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „40 Rocznicą powrotu Warmii i Mazur do Macierzy — Wystawa Filatelistyczna Elk 1985-09-20—24. Bard Ziemi Mazurskiej 1858 — M. Kajka 1940” (podobizna Kajki). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985-07-31. Nakład nadruku 1.500 sztuk.

428. Cp 824. 16.III.1983. N.II. Sygn. PPTiT V.83. Nakład 2.937.000 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „40 Rocznica powrotu Warmii i Mazur do Macierzy — Wystawa Filatelistyczna Elk 1985-09-20—24 — Dom Rodzinny — Rodzinna Strzecho, co mi w tęskności słyniesz z uciechy od mej młodości... Poeta Mazurski Michał Kajka 1858—1940”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985-07-31. Nakład nadruku 1.500 sztuk.
429. Cp 824. 16.III.1983. N.I. Sygn. PPTiT II.83. Nakład 4.073.500 sztuk. N.V. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.036.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „Zygmunt Gloger 140 rocznica urodzin” (podobizna Z. Glogera). Nakład nadruku 3.000 sztuk.
420. Cp 824. 16.III.1983. N.I. Sygn. PPTiT II.83. Nakład 4.073.500 sztuk. N.V. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.036.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „Polskie Towarzystwo Krajoznawcze PTTK — wszystko co ta ziemia zrodziła winno być zbadane, poznane, opisane i utrwalone. W pracach tych winno wziąć udział całe społeczeństwo (Z. Gloger). Zygmunt Gloger 140 rocznica urodzin”. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
431. Cp 824. 16.III.1983. N.I. Sygn. PPTiT II.83. Nakład 4.073.500 sztuk. N.IV. Sygn. PPTiT XII.83. Nakład 2.033.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „Rok 1935 Nr Ikaros organ oficjalny Związku Stowarzyszeń. 50 Lat Zorganizowanego Ruchu Filatelistycznego na Białostocczyźnie”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/1985. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
432. Cp 826.I. 20.IV.1983. Sygn. PPTiT IV.83. Nakład 213.500 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Półfinał Ogólnopolskiego Młodzieżowego Konkursu Filatelistycznego „Nigdy więcej Wojny Kraków 5.V.1985. Młodzieżowa Wystawa Filatelistyczna Kraków 30.IV.—5.V.1985”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985.04.12. Nakład nadruku nieznan.
433. Cp 830.II. 16.VI.1983. Sygn. PPTiT VI.83. Nakład 527.000 sztuk.
Cp 831. 16.VI.1983. Sygn. PPTiT VI.83. Nakład 531.000 sztuk.
Cp 832. 16.VI.1983. Sygn. PPTiT VI.83. Nakład 523.000 sztuk.
Cp 833. 16.VI.1983. Sygn. PPTiT VI.83. Nakład 527.000 sztuk.
Cp 834. 16.VI.1983. Sygn. PPTiT VI.83. Nakład 528.000 sztuk.
Cp 835. 16.VI.1983. Sygn. PPTiT VI.83. Nakład 512.000 sztuk.
Cp 836. 16.VI.1983. Sygn. PPTiT VI.83. Nakład 524.000 sztuk. Nadruk w barwie granatowej „VII Rocznica Pontyfikatu Papieża Jana Pawła II 1978—1985”. Nakład nadruku nieznan.
434. Cp 835. 16.VI.1983. Sygn. PPTiT VI.83. Nakład 512.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „Wystawa Filatelistyczna Znaczków Religijnych w Kościele św. Mikołaja w Kaliszu 21—30-09-85”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
435. Cp 850. 9.XI.1983. Sygn. PPTiT X.83. Nakład 213.900 sztuk.
Cp 862. 10.III.1984. Sygn. PPTiT II.84. Nakład 207.000 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „VI letnia spartakiada Armii Zaprzyjaźnionych Boks Bydgoszcz 18—25.VIII.1985”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 35.05.13. Nakład nadruku nieznan.
436. Cp 856. 9.XII.1983. Sygn. PPTiT XII.83. Nakład 215.500 sztuk.
Cp 857. 12.XII.1983. N.I. Sygn. PPTiT XI.83. Nakład 2.062.700 sztuk. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk.
Cp 909. 20.VIII.1985. Sygn. PPTiT VIII.85. Nakład 207.000 sztuk. Nadruk w barwie grantowo-czerwonej oraz w barwie brunatno-czerwonej „Dni Honorowego Krwiodawstwa — Honorowy dawca krwi PKK”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985-08-19. Nakład nadruku nieznan.
437. Cp 856. 9.XII.1983. Sygn. PPTiT XII.83. Nakład 215.500 sztuk. Nadruk w barwie czerwonej „Dni Honorowego Krwiodawstwa Szczytno 1985.XI.22—26”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406. Nakład nadruku nieznan.
438. Cp 857. 12.XII. N.I. Sygn. PPTiT XI.83. Nakład 2.062.700 sztuk. Nadruk w barwie ciemno-fioletowej „Międzynarodowy Konkurs Młodych Skrzypków im. Karola Lipińskiego i Henryka Wieniawskiego, Towarzystwo Muzyczne Lublin” (podobizny H. Wieniawskiego i K. Lipińskiego). Nakład nadruku nieznan.
439. Cp 857. 12.XII.1983. N.I. Sygn. PPTiT XI.83. Nakład 2.062.700 sztuk. Nadruk w barwie ciemno-fioletowej „55-lecie Powszechnej Kasy Oszczędności w Łodzi 1930—1985 — korzystaj z usług PKO” (budynek PKO). Nakład nadruku nieznan.
440. Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „Kościoł p.w. Najświętszej Marii Panny — Ruina — XII w.” (widok Kościoła). Nakład nadruku nieznan.
441. Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „800 Lat Inowrocławia — Książę Kazimierz Kujawski — Założyciel Inowrocławia” (podobizna Księcia). Nakład nadruku nieznan.
442. Cp 857. 12.XII.1983. N.I. Sygn. PPTiT XI.83. Nakład 2.062.700 sztuk. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie jasnobrunatnej oraz w barwie fioletowej

- „Wystawa Filatelistyczna 800 Lat Inowrocławia — Inowrocław 1985-09-15—22” (Herb Inowrocławia). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85-03-30. Nakład nadruku nieznany.
443. Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „Krajowa Inauguracja Dni Działkowca 1985 Trzcianka 1.IX.1985 — Pracownicy Ogród Działkowy Słonecznik w Trzciance Zdobywcą i Miejsca w konkursie na najaktywniejszy Pracowniczy Ogród Działkowy w Kraju za 1984 r.”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
444. Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie czerwonej „XVIII Centralne Święto Młodości Kalisz 1985.06.21—23. ZSMP Znowu przyszłości świata grożą pożarem. Dalej kto młody, łącz do pochodu i wołaj z wojną precz! z Hymnu ŚFMD”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406. Nakład nadruku 6.000 sztuk.
445. Cp 857. 12.XII.1983. N.I. Sygn. PPTiT XI.83. Nakład 2.062.700 sztuk. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „XV Okręgowa Wystawa Filatelistyczna Włocławke 85” (Medal Julian Marchlewski Teoretyk i działacz Ruchu Robotniczego 1866—1925 Avers-Revers). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85.09.27. Nakład nadruku nieznany.
446. Cp 857. 12.XII.1983. N.I. Sygn. PPTiT XI.83. Nakład 2.062.700 sztuk. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwach czerwono-brunatno-czarnej, czerwono-granatowo-czarnej oraz czerwono-zielono-czarnej „X Lat Klubu Honorowych Dawców Krwi PCK — Prasowe Zakłady Graficzne Bydgoszcz 1975—1985”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85.08.19. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
447. Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej oraz w barwie zielonej „50 rocznica działalności Bydgoskiego Towarzystwa Numizmatycznego 1935—1985. Wystawa Medalii Bydgoskich” (avers-revers). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85-09-10. Nakład nadruku nieznany.
448. Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie niebieskiej „IV Spotkanie Klubu Polarników PZF Antarktyka — Chodzież 1985.02.16. Emblematy Klubów Polarników PZF. Polska Stacja Antarktyczna im. H. Arctowskiego”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/2005. Nakład nadruku nieznany.
449. Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „1925—1985 Zespół Szkół Zawodowych Nr 2 im. Mikołaja Kopernika w Siedlcach” (podobizna Kopernika). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406. Nakład nadruku 1.500 sztuk.
450. Cp 857. 12.XII.1983. N.I. Sygn. PPTiT XI.83. Nakład 2.062.700 sztuk.
- Cp 859. 30.I.1984. N.II. Sygn. PPTiT I.84. Nakład 1.032.400 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „50 Lat Dnia Znaczką 1935—1985. XXV Spotkanie Członków Klubu „Dzień Znaczką” Warszawa 1985-11-23”. (godło Klubu w barwie czerwonej). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985-10-04. Nakład nadruku 600 sztuk.
451. Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie czerwonej „VII Rocznica Pontyfikatu Papieża Jana Pawła II 1978—1985” (podobizna Papieża oraz Herb Papieża). Nakład nadruku nieznany.
452. Cp 857. 12.XII.1983. N.I. Sygn. PPTiT XI.83. Nakład 2.062.700 sztuk. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „150 rocznica urodzin H. Wieniawskiego 10.VII.1835 Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego Lublin 1985” (podobizna Wieniawskiego). Nadruk w języku francuskim „150 anniversaire de la naissance de Henryk Wieniawski 1835—1985”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 25.03.85. Nakład nadruku nieznany.
453. Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „32 Centralny Konkurs Telegrafistek w Borkowie” (sylwetka na tle taśmy). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/2051. Nakład nadruku nieznany.
454. Cp 857. 12.XII.1983. N.II. Sygn. PPTiT 1984. Nakład 2.073.000 sztuk. Nadruk w barwie czarno-czerwonej „1960—1985. 25 Lat Towarzystwa Regionalnego Hrubieszowskiego im. St. Staszica. XXV lat pielęgnowania i popularyzacji postępowych tradycji Ziemi Hrubieszowskiej, ochrona zabytków...” (herby Hrubieszowa). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 3.09.1985. Nakład nadruku nieznany.
455. Cp 859. 30.IV.1984. Sygn. PPTiT I.84. Nakład 1.032.400 sztuk.
- Cp 879. 17.VII.1984. Sygn. PPTiT VII.84. Nakład 312.400 sztuk. Nadruk w barwach czerwonej, zielonej i czarnej „200 rocznica urodzin Michała Konarskiego — Michał Konarski ur. 23.IX.1784 w Słonimie zm. 26.IV.1861 w Odessie” (podobizna M. Konarskiego). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 24.07.84. Nakład nadruku 3.000 sztuk.

456. Cp 859. 30.I.1984. Sygn. PPTiT I.84. Nakład 1.032.400 sztuk. Nadruk w barwie fioletowej „KBW-NJW 1945—1985 Wojska Nadwiślańskie” (pomnik Bohaterów Warszawy). Nakład nadruku nieznany.
457. Cp 859. 30.I.1984. Sygn. PPTiT I.84. Nakład 1.032.400 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Towarzystwo Opieki nad Oświeczeniem powstało aby utrwalić w historii Polski dramatyczne i tragiczne wydarzenia II wojny światowej, aby ostrzegać przed niebezpieczeństwem nowej wojny”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85.03.12. Nakład nadruku nieznany.
458. Cp 859. 30.I.1984. Sygn. PPTiT I.84. Nakład 1.032.400 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „Kolejarze Honorowymi Dawcami Krwi — X Lat Klubu HDK w Centralnym Ośrodku Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa” (Elektrowóz). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85.03.26. Nakład nadruku 2.000 sztuk.
459. Cp 859. 30.I.1984. Sygn. PPTiT I.84. Nakład 1.032.400 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „III Ogólnopolska Narada Przewodniczących Kół PZF Kalisz 1985.08.24—25” (emblem PZF). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985.07.19. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
460. Cp 859. 30.I.1984. Sygn. PPTiT I.84. Nakład 1.032.400 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „V Jubileuszowy Sienkiewiczowski Złot Wola Okrzejska Drużyn Harcerskich i Kręgów Instruktorskich 1985.09.20—22”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985.08.26. Nakład nadruku 1.000 sztuk.
461. Cp 859. 30.I.1984. Sygn. PPTiT I.84. Nakład 1.032.400 sztuk. Nadruk w barwie czerwonej i zielonej „Zjazd Absolwentów Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej Politechniki Warszawskiej Warszawa 1985-10-26” (godło Politechniki). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 1985.08.07. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
462. Cp 871. 12.VII.1984. Sygn. PPTiT VI.84. Nakład 210.500 sztuk. Nadruk w barwie grantowej „Zjazd Absolwentów Liceum Ogólnokształcącego im. Stanisława Staszica Trzcianka dnia 1985.10.06—07”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
463. Cp 878. 16.VII.1984. Sygn. PPTiT VII.84. Nakład 409.000 sztuk. Nadruk w barwie brunatnej „40 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem. Krajowa Wystawa Filatelistyczna „Nigdy więcej” Olsztyn 85”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
464. Cp 879. 17.VII.1984. Sygn. PPTiT VII.84. Nakład 312.400 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Wystawa Filatelistyczna Warszawa 84. 40 rocznicy wyzwolenia Pragi” (pomnik Zwycięstwa). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 26.07.84. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
465. Cp 887.I. 14.IX.1984. Sygn. PPTiT VIII.84. Nakład 212.000 sztuk. Nadruk w barwie niebieskiej „Symposium Popularno-Nakowe Rola resortu Spraw Wewnętrznych w odbudowie, gospodarowaniu i integracji Ziemi Odzyskanych z Macierzą. Szczytno 12—15 grudnia 1985 roku”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/85. Nakład nadruku nieznany.
466. Cp 887.II. 14.IX.1984. Sygn. PPTiT VIII.84. Nakład 9.600 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „30 Lat Szkoły Ruchu Drogowego MO im. Franciszka Zubrzyckiego. Piaseczno 1985. 09.20(R)”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 25.07.85. Nakład nadruku 1.500 sztuk.
467. Cp 890. 20.X.1984. Sygn. PPTiT IX.84. Nakład 313.500 sztuk. Nadruk w barwie czerwonej „IV Walne Zebranie Delegatów Okręgu PZF Zielona Góra 1985.11.10”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/2041 z 1985.09.02. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
468. Cp 896. 25.I.1985. Sygn. PPTiT I.85. Nakład 208.000 sztuk. Nadruk w barwie czerwonej „Symposium NOT”. Nakład nadruku nieznany.
469. Cp 898. 20.III.1985. Sygn. PPTiT II.85. Nakład 210.000 sztuk. Nadruk w barwie czerwonej „VI letnia spartakiada Armii Zaprzyjaźnionych Podnoszenie Ciężarów Bydgoszcz 18—25.08.1985”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85.05.13. Nakład nadruku nieznany.
470. Cp 898. 20.III.1985. Sygn. PPTiT II.85. Nakład 210.000 sztuk. Nadruk w barwie zielonej „VI letnia spartakiada Armii Zaprzyjaźnionych Boks, Lekka atletyka, Podnoszenie ciężarów. Bydgoszcz 1985.08.18—25” (zaproszenie). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 85.05.13. Nakład nadruku nieznany.
471. Cp 899. 28.III.1985. Sygn. PPTiT III.85. Nakład 200.000 sztuk. Nadruk w barwie czerwonej „Zakończenie sezonu turystycznego Hufca ZHP im. gen. F. Józwiaka-Witolda Szczytno listopad 1985”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/85. Nakład nadruku nieznany.
472. Cp 903. 29.IV.1985. Sygn. PPTiT IV.85. Nakład 315.000 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „XXIII Finał Ogólnopolskiego Młodzieżowego Maratonu Filatelistycznego nt. „Nigdy więcej wojny” Gdańsk 1985.06.29—07.04. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 11.06.1985. Nakład nadruku 3.000 sztuk.
473. Cp 911. 17.IX.1985. Sygn. PPTiT IX.1985. Nakład 211.000 sztuk. Nadruk w barwie czarnej „Krajowa Wystawa Filatelistyczna Gdańsk 1985.09.27—01.10”. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z 17.09.85. Nakład nadruku 5.000 sztuk.

PRZEDSTAWICIELE ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF NA AUDIENCJI U PAPIEŻA

W okresie od 25 października do 5 listopada 1985 roku czynna była w Rzymie Światowa Wystawa Filatelistyczna pod patronatem FIP „Italia 85”. Z tej okazji zjechali do Rzymu najwybitniejsi filatelisci z całego świata z Prezydentem FIP Ladi-
slavem Dvořáčkem.

Nie zabrakło również przedstawicieli filatelistyki polskiej, którzy w zorganizowanej grupie 27 osób przybyli na tę wielką filatelistyczną imprezę w ramach wy-
cieczki na własny koszt.

Program pobytu polskiej grupy w Rzymie przewidywał między innymi audiencję u Papieża Jana Pawła II na Stolicy Apostolskiej. Spotkanie z Ojcem Świętym nastąpiło 31 października 1985 roku. O godzinie 19 tego dnia znaleźliśmy się w obszernej, pięknie zdobionej Sali Klementyńskiej, gdzie zwykle Papież udziela audiencji dyploma-
tom i wybitnym osobistościom.

Przybyłego do Sali Papieża wszyscy obecni powitali gromkimi oklaskami, na co Ojciec Święty odpowiedział serdecznym uśmiechem i przyjaznym skinieniem ręki. Jan Paweł II witając uczestników audiencji wymieniał nazwy poszczególnych grup, a wśród nich Polski Związek Filatelistów. Następnie Papież wygłosił do nas przemówienie związane z uroczystością Wszystkich Świętych, zwracając szczególną uwagę na pamięć o grobach poległych polskich żołnierzy „Za naszą i waszą wolność”, rozszaniach po całym świecie. Wiedząc, że następnego dnia będziemy składać hołd Polakom poległym na Monte Cassino, Papież wyraził życzenie abyśmy łączyli się wraz z Nim w modlitwach za dusze spoczywających, jak również za wszystkich poległych i pomordowanych Polaków.

Przedstawiciele ZG PZF na audiencji u Papieża

Po przemówieniu nastąpiła prezentacja Ojcu Świętemu grup znajdujących się na sali. Nasza grupa, jako druga po pielgrzymce z Gdańska, pod moim przewodnictwem złożyła Ojcu Świętemu życzenia i przekazała przywiezione z Warszawy dary. Kiedy podszedłem do Papieża, uściśnął mi rękę i powiedział, że przyjmował już różne grupy Polaków z kraju i z zagranicy, ale przedstawiciele Polskiego Związku Filatelistów gości u Siebie po raz pierwszy i jest bardzo uradowany naszą wizytą. Wtedy przekazałem Ojcu Świętemu list Prezydium Zarządu Głównego Polskiego Związku Filatelistów. Wraz z listem przekazałem medal z jednej z wystaw filatelistycznych oraz klaser zawierający walory i dokumentację filatelistyczną upamiętniającą podróż Ojca Świętego do Ojczyzny i różne wydarzenia kulturalne i religijne w Polsce w okresie Pontyfikatu Jana Pawła II.

Papież żywo interesował się przekazaną Mu dokumentacją, którą przyjął z wielką radością i wzruszeniem. W krótkiej rozmowie Papież wykazywał duże zainteresowanie problemami polskiej filatelistyki, rozwojem Polskiego Związku Filatelistów oraz stanem liczebnym polskich zbieraczy znaczków.

Na zakończenie wizyty raz jeszcze Ojciec Święty podziękował za życzenia i dary i prosił mnie o przekazanie Zarządowi Głównemu PZF oraz wszystkim polskim filatelistom Jego Apostolskiego Błogosławieństwa i najserdeczniejszych pozdrowień. Odpowiedziałem, że uczynię to z największą przyjemnością przy najbliższej okazji po powrocie do kraju.

Wizyta u Jana Pawła II stanowi niezapomniane wrażenia dla uczestników tej audyencji, a należy podkreślić, że była to pierwsza w historii PZF wizyta członka Prezydium Zarządu Głównego PZF, jako oficjalnego przedstawiciela Związku u Głowy obcego państwa.

W kilka dni po naszym powrocie do kraju nadszedł z watykańskiego Sekretariatu Stanu na ręce prezesa ZG PZF list następującej treści:

Szanowny Panie

W imieniu Jego Świątobliwości Jana Pawła II serdecznie dziękuję za list z dnia 24 ub.m. i wyrażone w nim treści oraz za cenny dar, nade wszystko zaś za okazaną w ten sposób życzliwość.

Wraz ze słowami wdzięczności przekazuję Zarządowi Związku i wszystkim członkom szczególne Błogosławieństwo Apostolskie.

*Łączę wyrazy szacunku
E. Martinez Arcybiskup*

INFORMACJA

Zarząd Zielonogórskiego Okręgu PZF informuje Szanownych Czytelników, że może dostarczyć każdą ilość klaserów filatelistycznych:

- 6 — kartkowe — B6 w cenie 390,— zł
- 16 — kartkowe — B4 w cenie 790,— zł
- 16 — kartkowe — A4 w cenie 1350,— zł (oprawa introligatorska)

Zamówienia zbiorowe wraz z należnością należy nadsyłać na adres:

Okręg PZF — Zielona Góra, ul. Boh. Stalingradu 13

Sprostowanie

W Biuletynie Informacyjnym PZF Nr 3/35 z 1985 roku na str. 40 wśród nazwisk osób wyróżnionych pamiątkowym medalem wybitym z okazji 35-lecia PZF, zostało pominięte nazwisko kol. Jana Zaborowskiego (O/Warszawa).

Serdecznie przepraszamy wyróżnionego Kolegę oraz Czytelników

Redakcja BI PZF

STAN ORGANIZACYJNY PZF NA 31 GRUDNIA 1985 R.

Lp.	Okręg	Członkowie	Uczestnicy	Razem	Kola dorosłych			MKF
					Teren.	Zakład.	Razem	
1	Białystok	6.018	1.768	7.786	15	82	97	69
2	Bielsko-Biała	6.786	2.068	8.854	13	51	64	55
3	Bydgoszcz	7.585	1.514	9.099	16	75	91	47
4	Częstochowa	2.839	1.052	3.891	1	38	39	46
5	Gdańsk	17.168	2.106	19.274	28	121	149	57
6	Gorzów Wlkp.	2.729	1.005	3.734	12	16	28	25
7	Kalisz	3.617	656	4.273	15	36	51	30
8	Katowice	40.918	5.964	46.882	35	379	414	159
9	Kielce	7.001	1.563	8.564	13	55	68	60
10	Koszalin	4.332	1.614	5.946	15	58	73	59
11	Kraków	17.034	2.352	19.386	17	185	202	87
12	Lublin	7.870	1.660	9.530	58	56	114	62
13	Łódź	24.404	4.485	28.889	36	244	280	121
14	Olsztyn	5.255	1.725	6.980	27	41	68	68
15	Opole	8.451	2.445	10.896	21	60	81	85
16	Poznań	15.096	3.608	18.704	40	129	169	105
17	Rzeszów	10.862	3.639	14.501	6	129	135	116
18	Szczecin	11.273	2.633	13.906	50	127	177	86
19	Tarnów	4.553	1.109	5.662	12	35	47	38
20	Toruń	3.975	1.302	5.277	18	30	48	48
21	Wałbrzych	5.151	1.256	6.407	16	35	51	44
22	Warszawa	40.043	3.691	43.734	66	300	366	162
23	Wrocław	16.647	1.794	18.441	32	147	179	62
24	Zielona Góra	4.990	2.688	7.678	23	35	58	72
razem:		274.597	53.697	328.294	585	2.464	3.049	1.763

Stan na 31 grudnia 1935 r.

KOLEJNOŚĆ OKRĘGÓW WEDŁUG —

a) Liczebności członków:

1. Katowice	46.882 osób
2. Warszawa	43.734 "
3. Łódź	28.889 "
4. Kraków	19.386 "
5. Gdańsk	19.274 "
6. Poznań	18.704 "
7. Wrocław	18.441 "
8. Rzeszów	14.501 "
9. Szczecin	13.906 "
10. Opole	10.896 "
11. Lublin	9.530 "
12. Bydgoszcz	9.099 "
13. Bielsko-Biała	8.854 "
14. Kielce	8.564 "
15. Białystok	7.786 "
16. Zielona Góra	7.678 "
17. Olsztyn	6.980 "
18. Wałbrzych	6.407 "
19. Koszalin	5.946 "
20. Tarnów	5.662 "
21. Toruń	5.277 "
22. Kalisz	4.273 "
23. Częstochowa	3.891 "
24. Gorzów Wlkp.	3.734 "
razem:	328.294 osób

Członkowie nadzwyczajni
Przybyło

— 186 osób
— 15 osób 8,8%

b) przyrostu członków:

1. Wrocław	435 osób	2,4%
2. Katowice	326 "	0,7%
3. Białystok	282 "	3,8%
4. Wałbrzych	175 "	2,8%
5. Warszawa	168 "	0,4%
6. Rzeszów	136 "	0,9%
7. Szczecin	111 "	0,8%
8. Tarnów	87 "	1,6%
9. Bielsko-Biała	74 "	0,8%
10. Kalisz	57 "	1,4%
11. Lublin	30 "	0,3%
12. Toruń	23 "	0,4%
13. Bydgoszcz	11 "	0,1%
14. Kielce	8 "	0,1%
15. Poznań	-24 "	-0,1%
16. Zielona Góra	-37 "	-0,5%
17. Kraków	-55 "	-0,3%
18. Gorzów Wlkp.	-71 "	-1,9%
19. Opole	-91 "	-0,8%
20. Koszalin	-95 "	-1,6%
21. Gdańsk	-135 "	-0,7%
22. Olsztyn	-320 "	-4,4%
23. Częstochowa	-341 "	-8,1%
24. Łódź	-366 "	-1,3%
razem:	388 osób	0,1%

ISSN 0137-9593

BIULETYN INFORMACYJNY PZF

Wydawca: Polski Związek Filatelistów
Zarząd Główny

Adres Redakcji: 00-272 Warszawa,
Rynek St. Miasta 14

Redaktor Biuletynu: Marian Chabowski

Biuletyn Informacyjny PZF jest rozprowadzany
za pośrednictwem Okręgów PZF

DRUK: BIELSKIE ZAKŁADY GRAFICZNE

Nr zam. 343/K/86 — 3000 egz. P-68